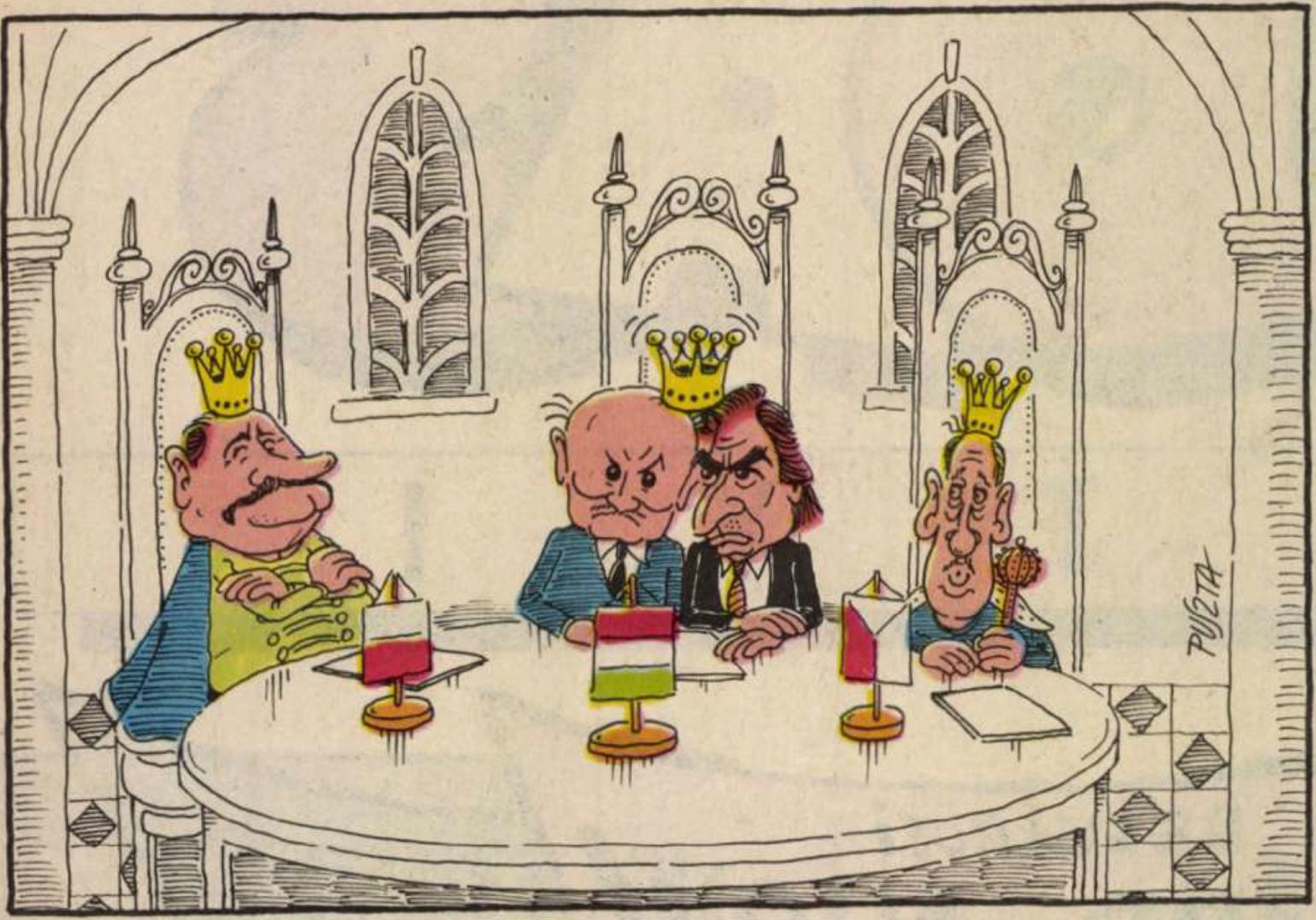
47. ÉVFOLYAM 10. SZÁM ÁRA: 12,50 Ft 1991. MÁRCIUS 6.

LUDAS MATYI

VISEGRÁDI CSÚCS

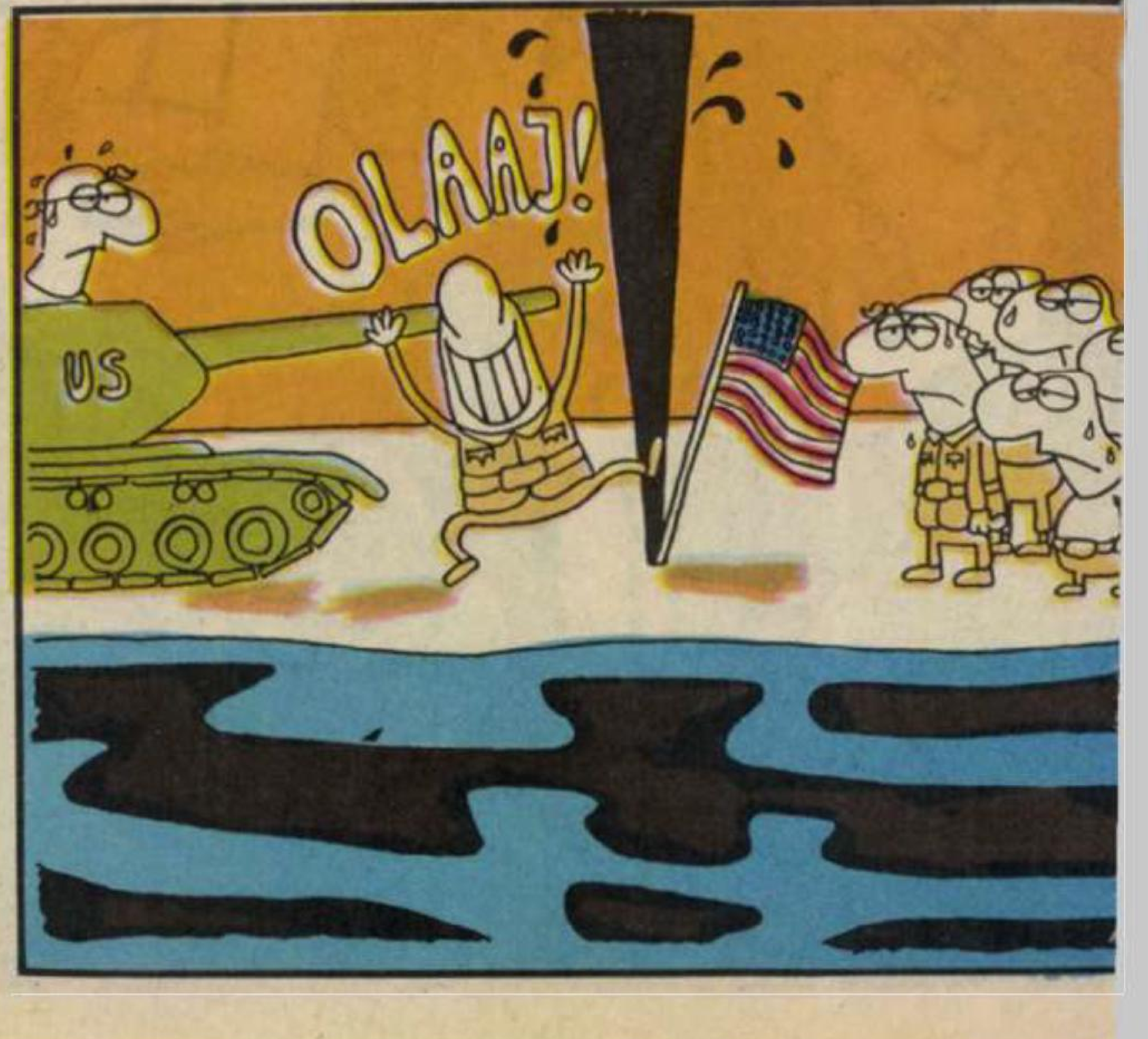
KÁRTÉRÍTÉS

– Szólíthatom majd újra nagyságos úrnak?

1994. A GAZDASÁGI FORDULAT ÉVE
Ez még fordulhat rosszabbra?!

A TEXASI FIÚ

A NAGY KALAND

G. I. Johnson hirtelen úgy érezte, megbolondult. A műhorizont a legelképesztőbb szögekben mutatta a gép sziluettjét, miközben ő nem érzett semmit. Megrökönyödve nézett a másodpilótára.

– Arnold, te is érzed, amit én?!

– Igen. Én is azt nem, amit te nem.

Jojózott a szemük, ahogy a műszerfalra néztek. A sebességmérőn felcsavarodott a mutató, a magasságmérő mutatói körbe-körbe pörögtek, a varióméteré ide-oda pattogott a véghelyzetek között. Az iránytű is bedilizett. És egyáltalán! Süket csönd volt.

– .... – szólt Johnson (el kell képzelni, mit mondott) –, gáz van, Arnie!

– Ha az nem is, köd igen – vigyorgott sunyin Tom Jerry, a fedélzeti mérnök. – Nézzél ki, főnök.

– Nincs rádiókapcsolat – jelentette a rádiós. – Már minden elképzelhető frekvenciát...

– Keresd tovább, Batman!

Johnson izzadni kezdett, majd felüvöltött.

– . ... – (ez már sokkal cifrább volt) –, mi van?!

A fedélzeti mérnök bekapott egy rágót.

– Nyugi. Fel se szálltunk. Ez csak a szimulátor...

Szavait mennydörgésszerű hang szakította félbe. Egyre idegtépőbb sistergés jött a fejhallgatókból. A B 52-es irtózatosakat rándult, őrjítő táncukat járták a műszerek, fémesen csikorgott a gépfal, s váratlanul vibráló, gurguló hang hallatszott.

– Vagy inkább – folytatta lazán a mérnök –, időviharba kerültünk, volt egy ilyen film. Nemsokára kikötünk a második világháborúban.

– Vagy a harmadikban – próbálkozott Arnie is.

Senki sem röhögött, ezért hozzátette:

– He-he-he. He-he.

– Nem is rossz – csammogott Tom Jerry –, az első ember a jövőben...

– Aki természetesen amerikai... – tette hozzá Arnie.

– Tök jó fejünk lenne a CNN-ben...

– Ha lesz még ott CNN...

– Naná, hogy lesz. Az utolsó ítéletet is ők közvetítik.

– Nincs kapcsolat – jajdult fel Batman. – Ó, soha se látlak már hosszúcombú Barbie bébi?!

– Ne keseredjetek el – Tom Jerry kipukkasztotta a rágólufit. – Ez csak a Bermuda-háromszög. Várnak minket a kicsi, éhes UFO-k, és mind megesznek. Hamm-hamm. Géppel együtt...

Johnson csak azért nem tudta megfojtani, mert helyreállt a rádióösszeköttetés.

– Térjen át Belgrád-kontrollra – hallatszott.

G. I. Johnson hatalmas önuralommal bejelentkezett. Aztán a következőt mondta:

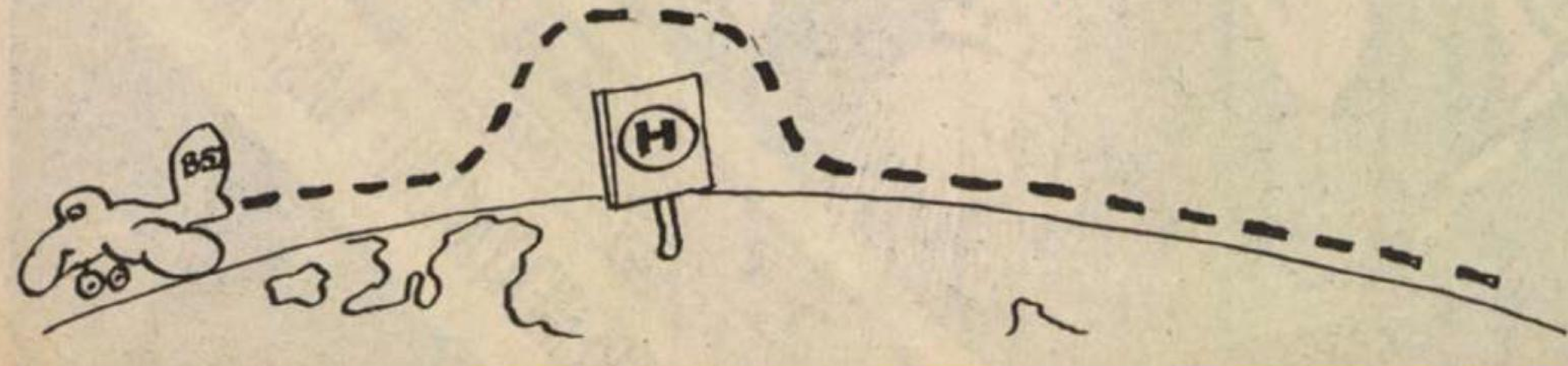
– ....
.... –
és szájába gyömöszölt egy marék rágót. Majd homlokát törölgetve hátradőlt. Elmúlt az őrület, repültek tovább Törökország felé.

– Kicsit túl hamar értünk ide – mondta Tom Jerry. – És tudom, miért.

– Na miért? – kérdezte Arnie. – Te nagyon hülye, miért?

– Elhagytuk a cseheket, és nem repültük át Magyarországot. Érted, ugye?

Murányi Marcell

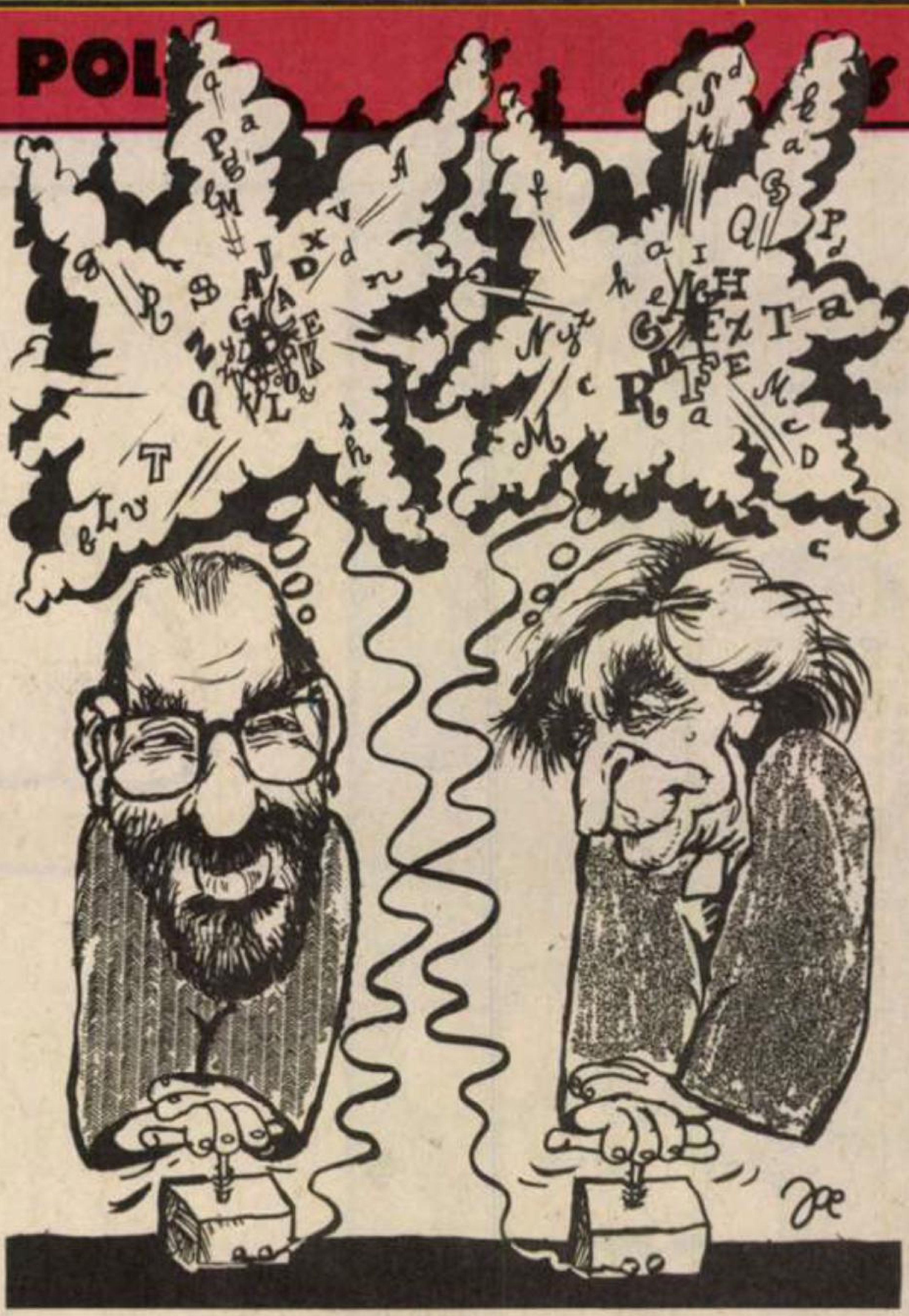
Negatív téma

A minap rendeltek nálam egy olyan humoros írást, amelyben napjaink egynémely politikusát az Operaház fantomjához, a Gólemhez vagy Drakulához hasonlítom.

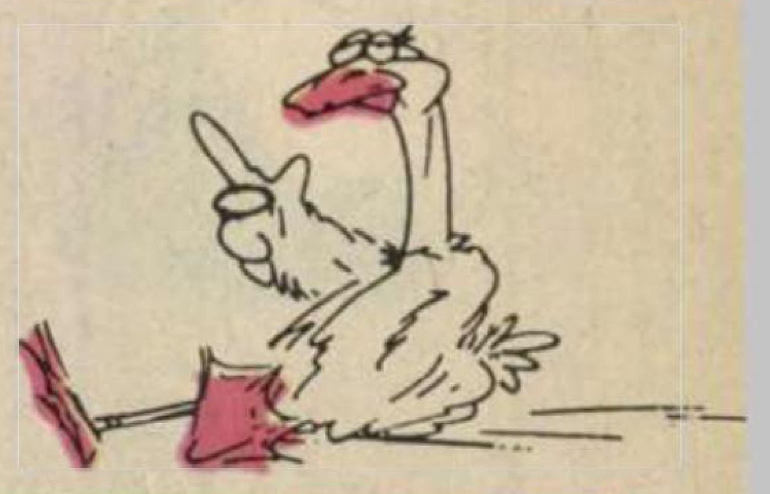
Udvariasan elhárítottam az ízlésemmel és meggyőződésemmel ellentétes megbízást, mert nem tudtam elképzelni, melyik politikusunk emlékeztetne a leginkább Frankensteinre, Mr. Hyde-ra vagy netán a King-Kong gorillára?

Különben sem hiányoznak nekem azok a becsületsértési perek, amelyeket azok a politikusok akasztanának a nyakamba, akikről akarva-akaratlanul is a gonosz boszorka, a hétfejű sárkány vagy Ali baba és a negyven rabló jutna az eszembe.

(T.)

Tizenkét hónap

ÖSSZEÁLLÍTÁSUNK A 4. OLDALON

Bizony, pontosan egy éve immár...

Hogy „dobbantott" e valaha szebb napokat látott Gyulai Pál utcai öreg épületből az a másik csapat, s evvel – szándékuk ellenére – labdához juttatták az addig kispadra szorított-kényszerített fiatalokat.

Bőrfocit kaptunk – rongylabda helyett.

Játszhattunk végre, s ezért örülni tudtunk még az ellenfeleinktől kapott faultoknak is.

Ti megjelentek még egyáltalán? – kérdezgetik manapság egymást az újságírók reggelente e tájon.

Nos, egyelőre mi álljuk a versenyt. Bizony, pontosan egy éve immár...

S ezt mindenekelőtt Önnek köszönhetjük, Nyájas Olvasó. Önnek, aki hétről hétre bennünket (is!) választ, és kevéske pénzével úgy gazdálkodik, hogy derűjében a mi Matyink legyen a ludas.

Hátborzongatóan nevetséges korban élünk. (Ugyanis az emberiség még a saját kárán sem tanul soha, hiába figyelmeztetjük őt naponta mi humoristák, akik vagyunk.) Okunk a borzongásra nem kevés. Földünkön háború dúl, éhínség pusztít, kis nemzetek kiáltanak segítségért anyanyelvükön, a kék bolygó fuldokolva köhög.

És mi vicclapot szeretnénk csinálni mégis?

Igen, azt! Mert konokul bízunk a jövőnkben. Mert egy bimbózó demokráciában lépdelünk, igaz: lyukas cipőben még. (Ám reményünk szerint legalábbis a cipész felé.)

Azonban nevetni ne felejtsünk el addig sem, amíg odaérünk. Életünk – hál'isten! – nem merő gazdaságpolitika. (Egyébként is: humorban nem ismerünk ÁFÁ-t!)

Mindent egybevetve tehát: humoristának lenni, például Nyugat-Virginiában, nem is olyan nagy kunszt. Ám humoristának lenni a világ legpesszimistább országában – az már valami!

S hogy **valami** mindig lesz, abban biztosak lehetünk. Ennek reményében lapozzon bennünket jószívvel továbbra is, Kedves Olvasónk!

Walter Béla

– Azelőtt egyszerűen kivonult, ha nem ízlett neki a tökfőzelék, de mióta ellenzéki politikus, állandóan követeli a lemondásom

HASONMÁSZÓ HASONMÁS

Minden valamire való diktátornak van egy halom hasonmása, Szaddám Huszeinnek is vagy harminc alteregója grasszál Irak-szerte. Ha ez a híresztelés nem csupán (k)irakatpolitika, akkor ez nemcsak az elnök biztonságának növelését, de az egy Szaddám Huszeinre jutó felelősség csökkentését is szolgálja.

Sok hasonmás közt elvész a számonkérés.

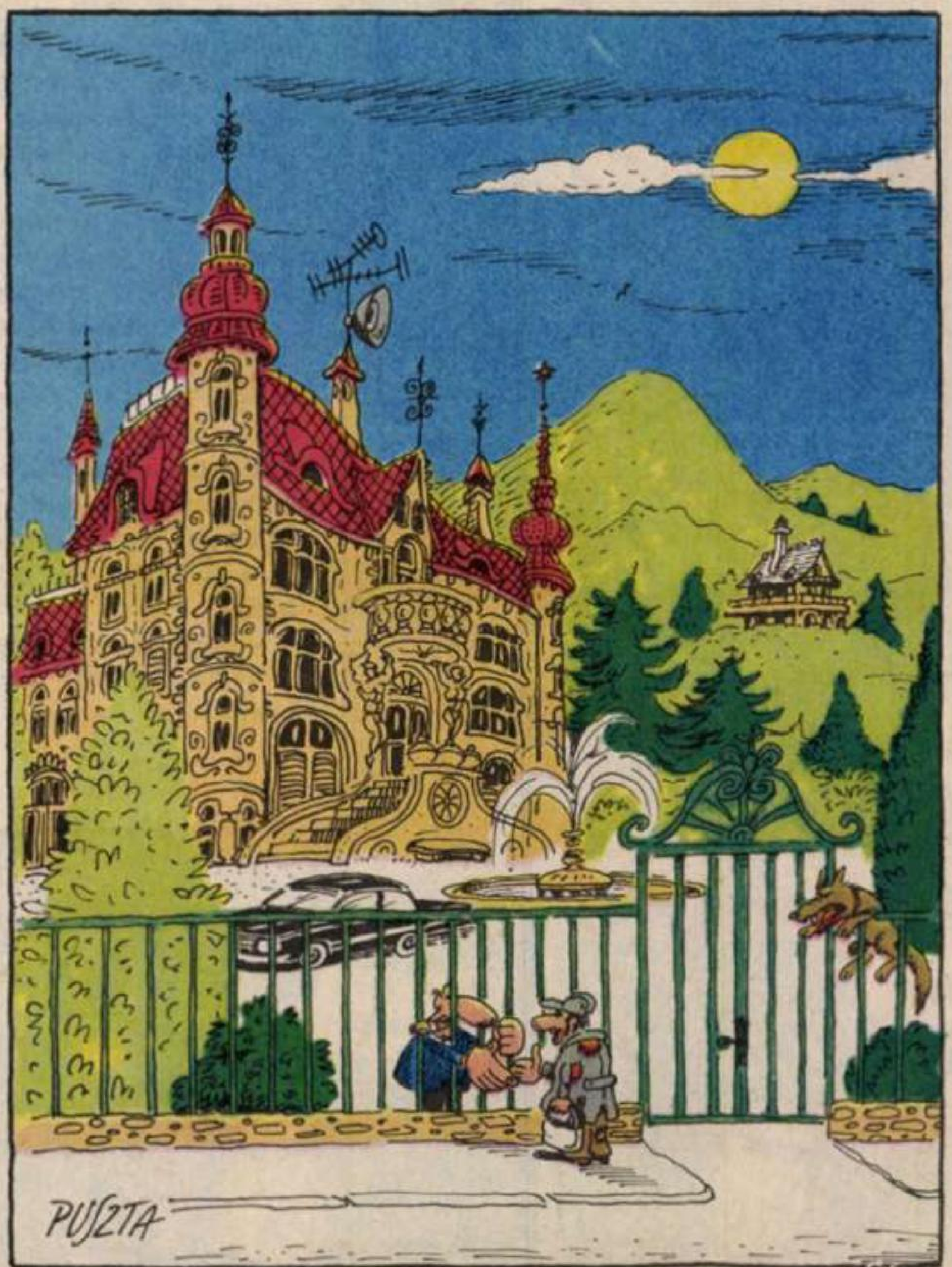
Túlságosan is ismerős ez a jelenség!

Egy napon – és ugyan vajon miért ne képzelhetnénk el ilyesmit – parancsot kap a halálbrigád; végeznie kell az egyik ál-Szaddámmal, akiről kiderült, hogy a valódi Szaddám életére tör.

A kivégzés után jönnek rá, hogy a nagy zűrzavarban a valódi diktárt állították a falhoz, ezt azonban soha senki nem tudja meg, mert az egyik megszólalásig hű hasonmás viszi tovább az üzletet úgy, mintha misem történt volna.

(TPJ)

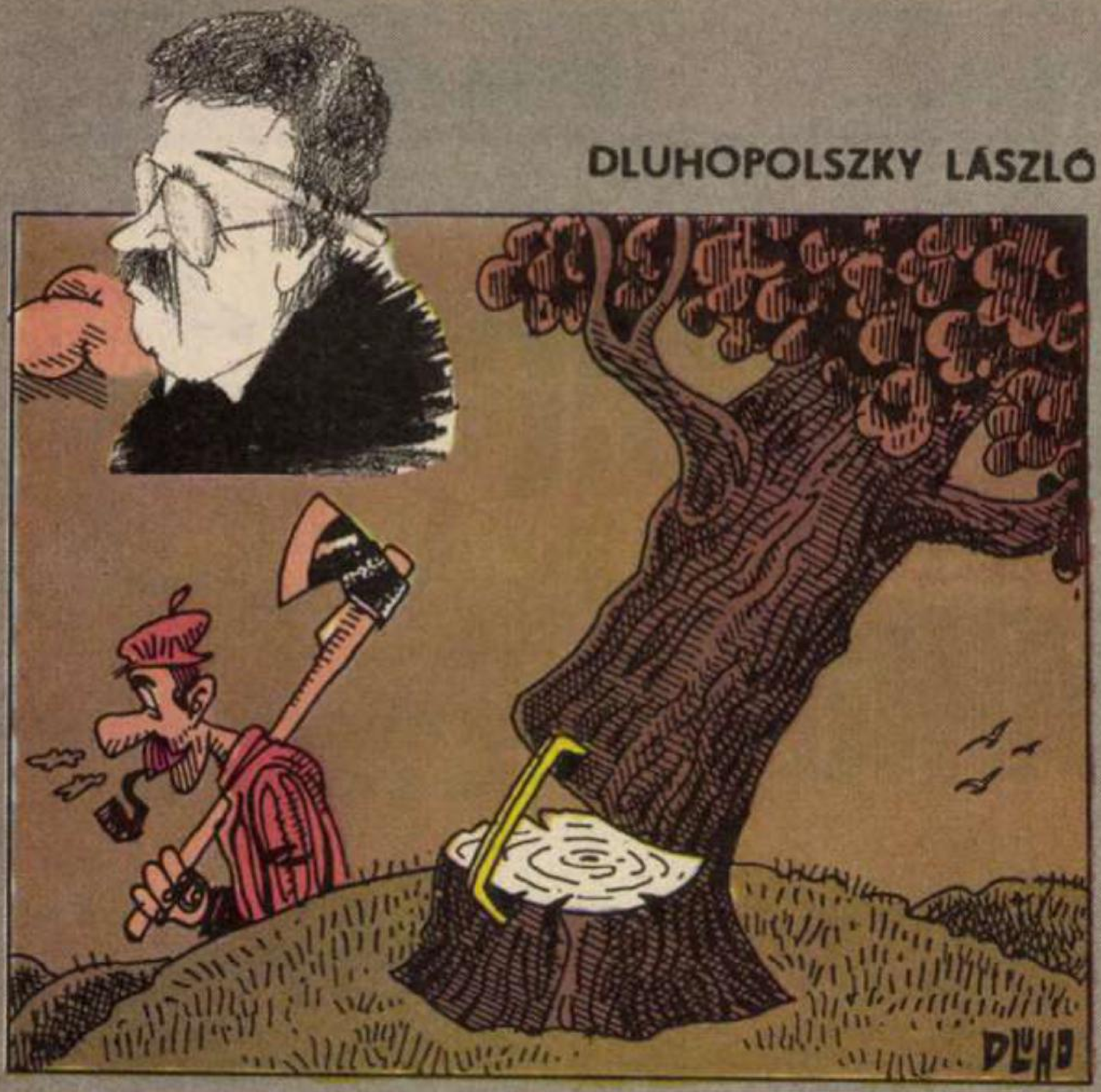
(ÚJ)GAZDAG

– Itt az ideje a nemzeti megbékélésnek...

DLUHOPOLSZKY LÁSZLÓ

Rehabilitáció

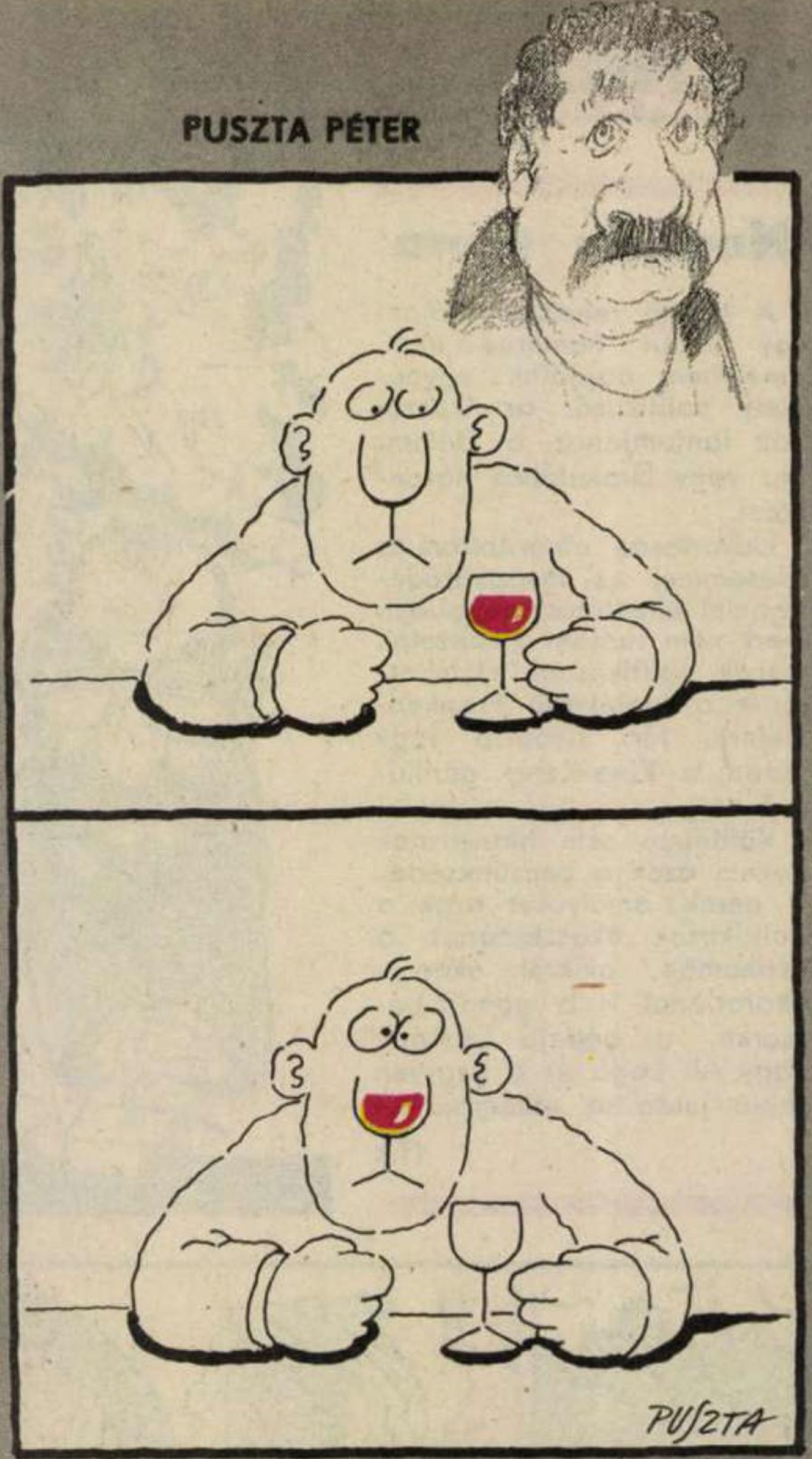
MIKLÓSI OTTÓ

TIBAYNÉ PÁRTOS JUDIT

PUSZTA PÉTER

KÜRTI ANDRÁS

BALOGH LAJOS

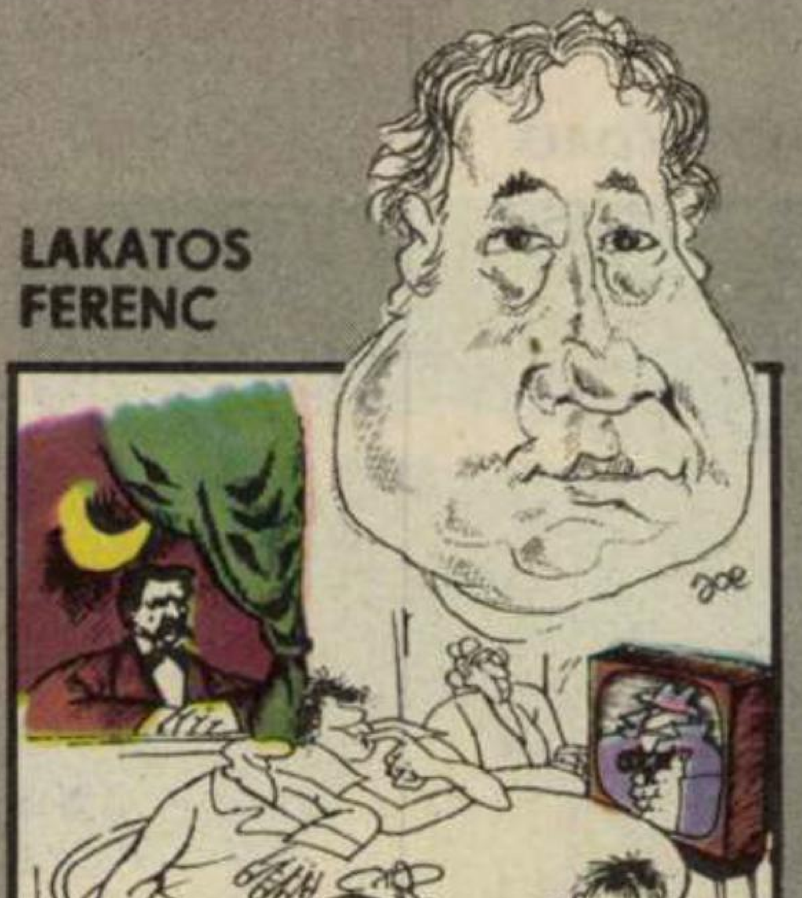
ÍGY ÍRNAK ŐK

Mármint Pártos Judit, Kürti András és Muszkás (Miklós) Ottó.

Önök hétről hétre olvashatják e hasábokon három kiváló külső munkatársunk írásait. Humorügyben (külsősorban) ők a ludasak...

Örökifjan virgonckodnak. Vállalkozó szellemben gyarapítják a lapot: poént poénra halmoznak. (Ez a Döbrögik halmazati büntetése...)

LAKATOS FERENC

Családi kör

ELJEGYEZTEM MAGAM

Mármint a könnyű műfajjal. Egy életre, úgy tűnik. Mikor is? Jó tíz évvel ezelőtt hónom alatt egy filmburleszk zseniális forgatókönyvével életemben először léptem át a Magyar Televízió székházának műmárvány küszöbét. Pechemre a humorügyben illetékes tévések egy lesötétített szobában üldögéltek valamennyien, s térdüket csapkodva hangosan röhögtek. Ugyanis éppen egy vidám műsor pergett előttük a képernyőn, s a jeles szakemberek tiszte volt eldönteni, mehet-e adásba a kabaré... Jómagam meglehetősen pókerarccal bámultam a műsort. A Vége felirat után angolosan kilopakodtam a szobából. A szórakoztató főosztály akkori vezetője döbbenten fordult oda Szilágyi András szerkesztőhöz:

– Ki volt ez a mosolytalan, savanyúképű alak?

– Egy fiatal humoristajelölt.

– Te jó ég! Hát már ennyire rosszul állunk?!

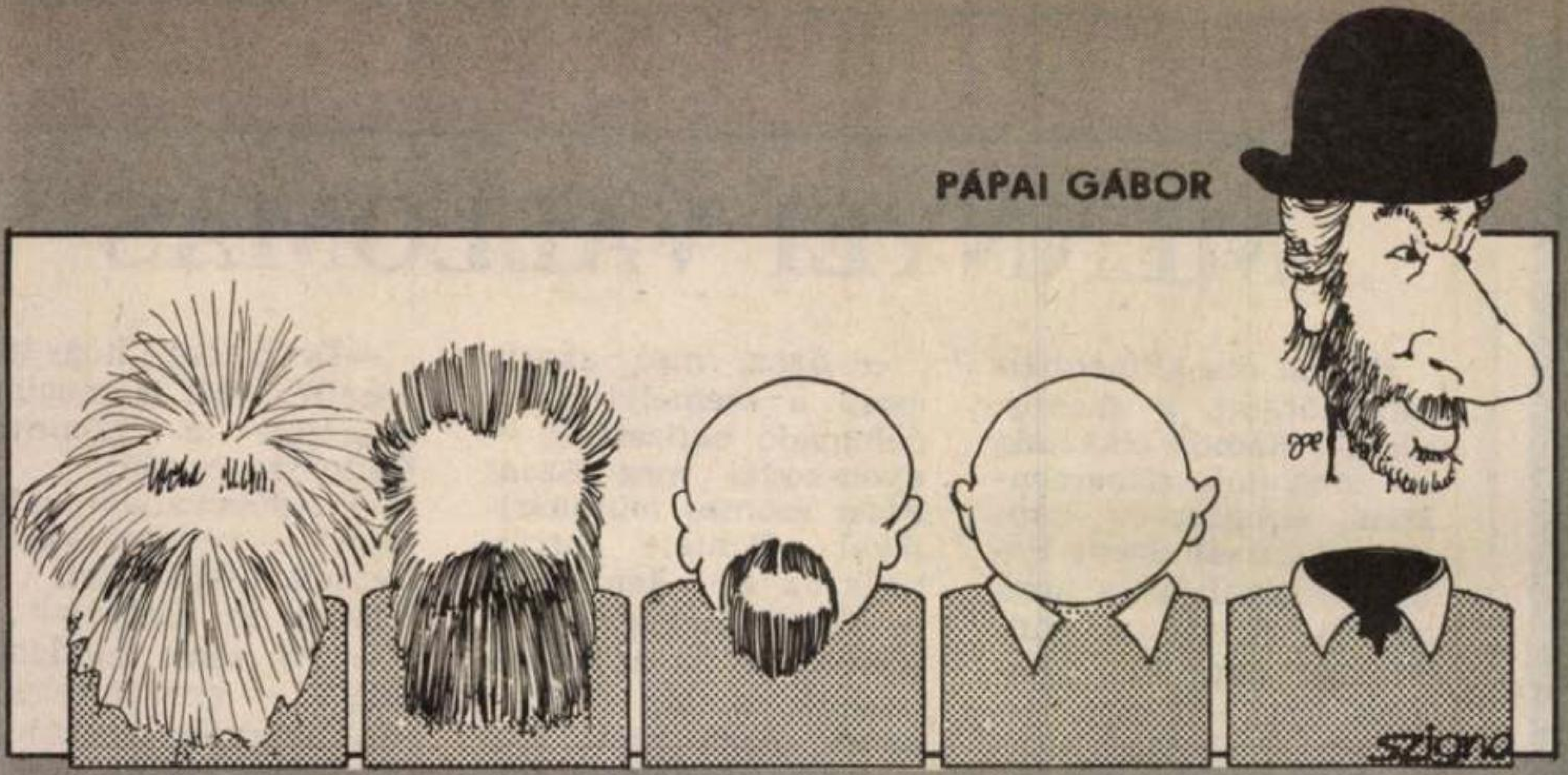
WALTER BÉLA

SZABÓ LÁSZLÓ RÓBERT

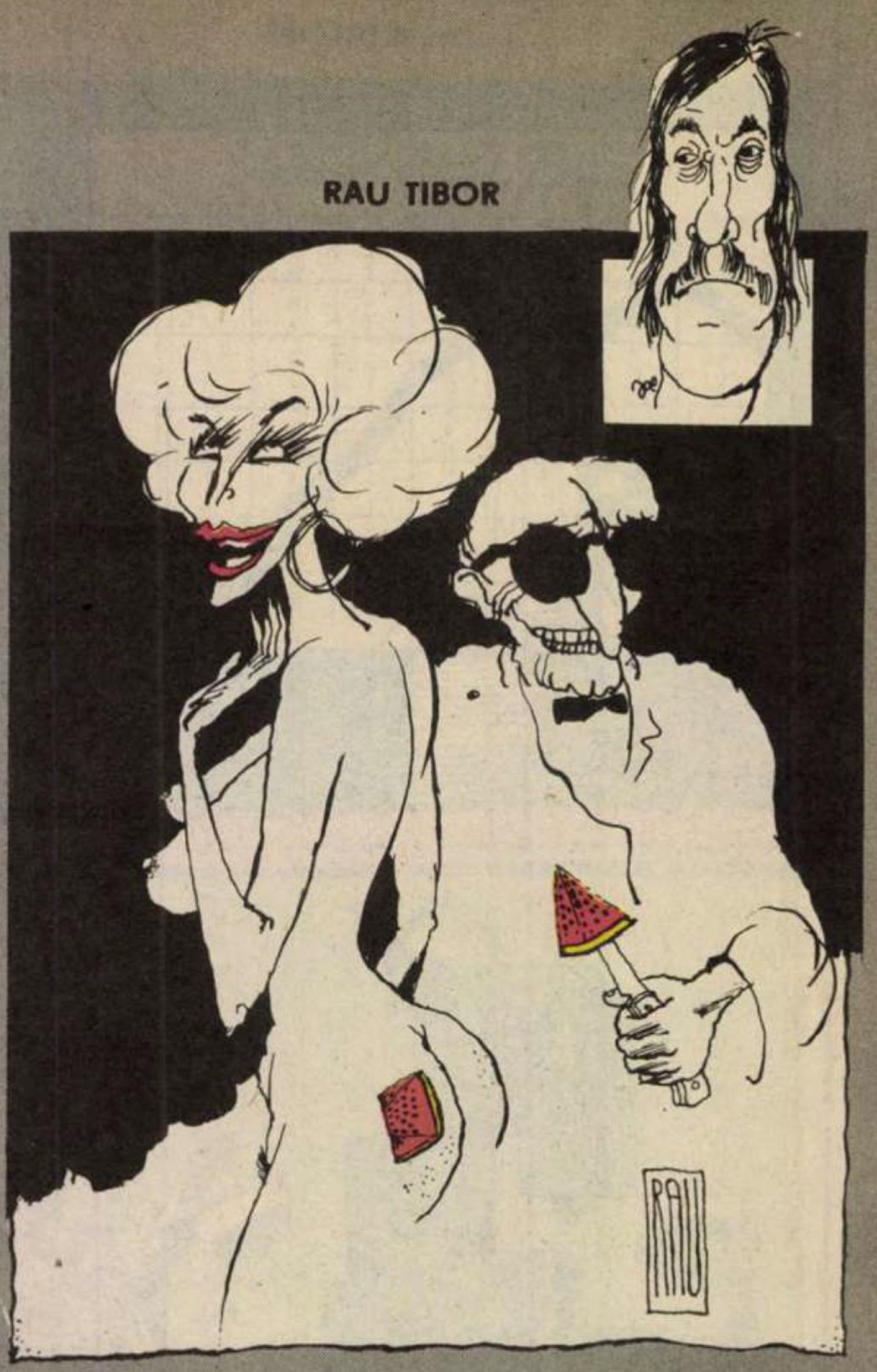

PÁPAI GÁBOR

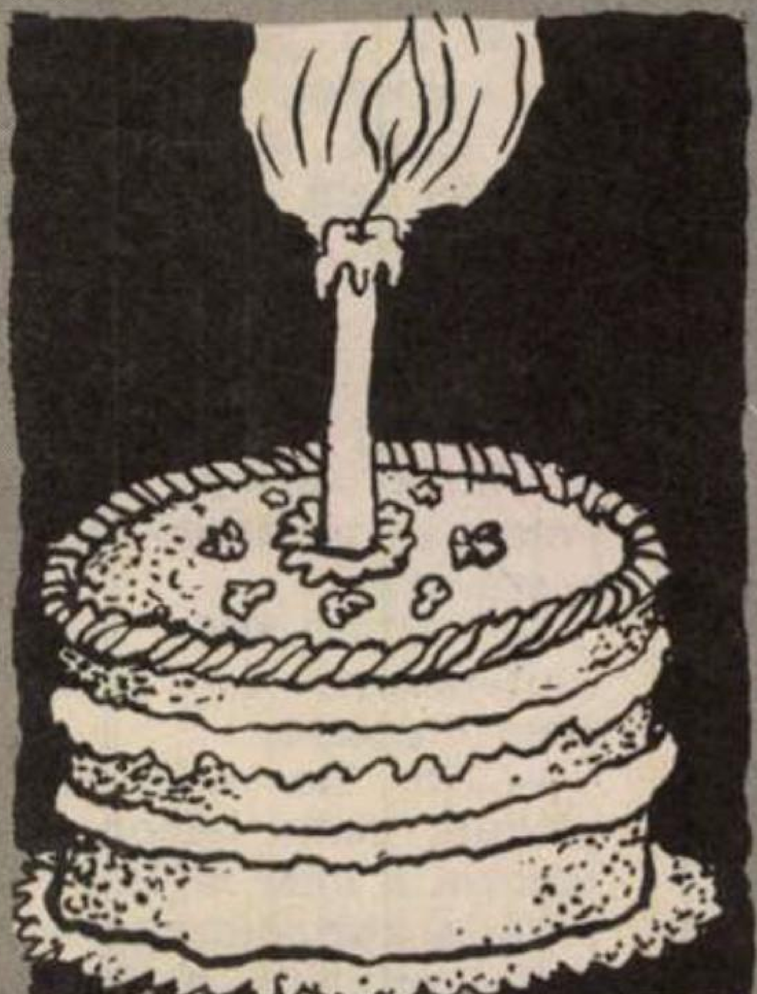

Munkásmozgalom-történet – szőrmentén

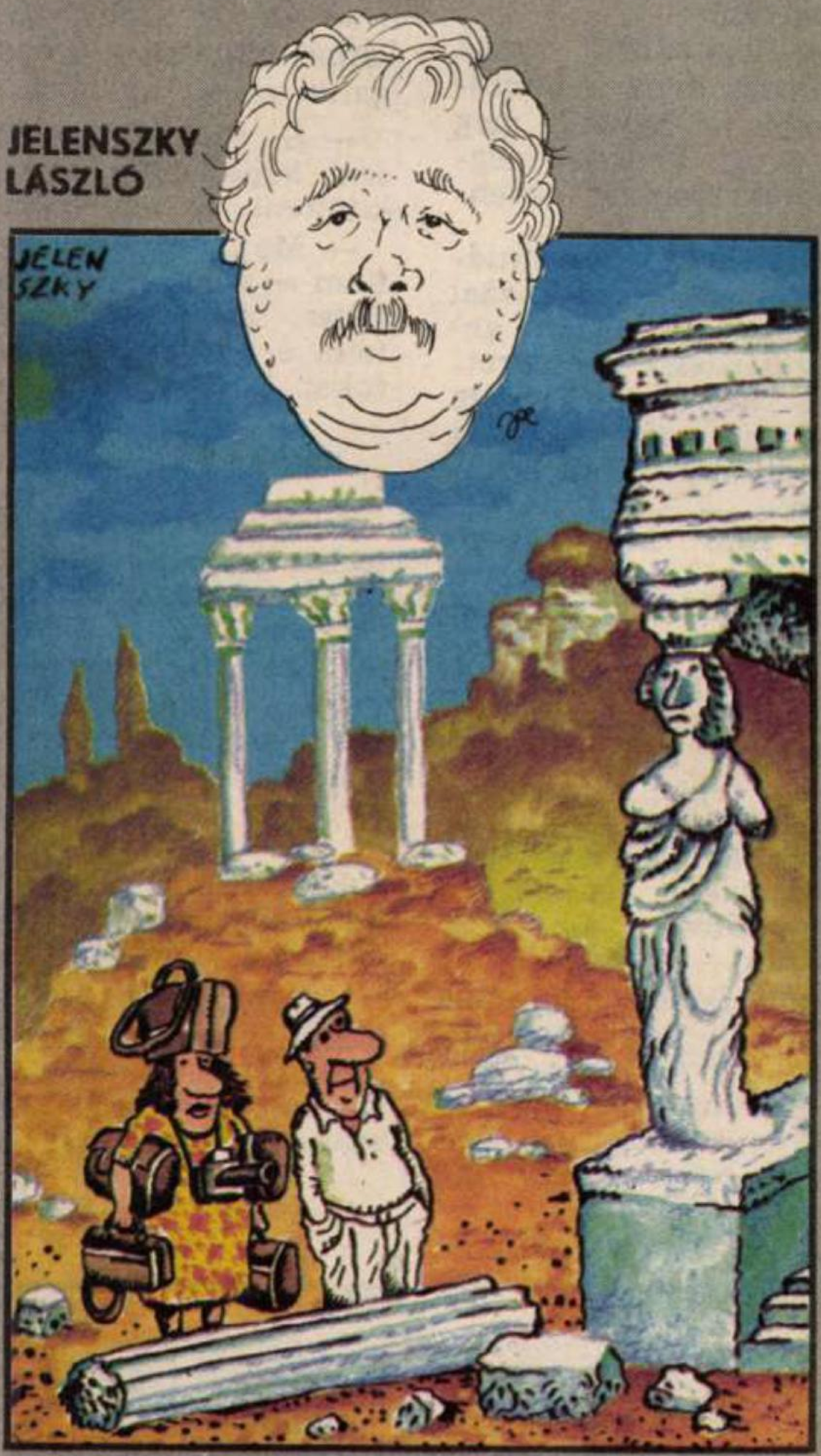
RAU TIBOR

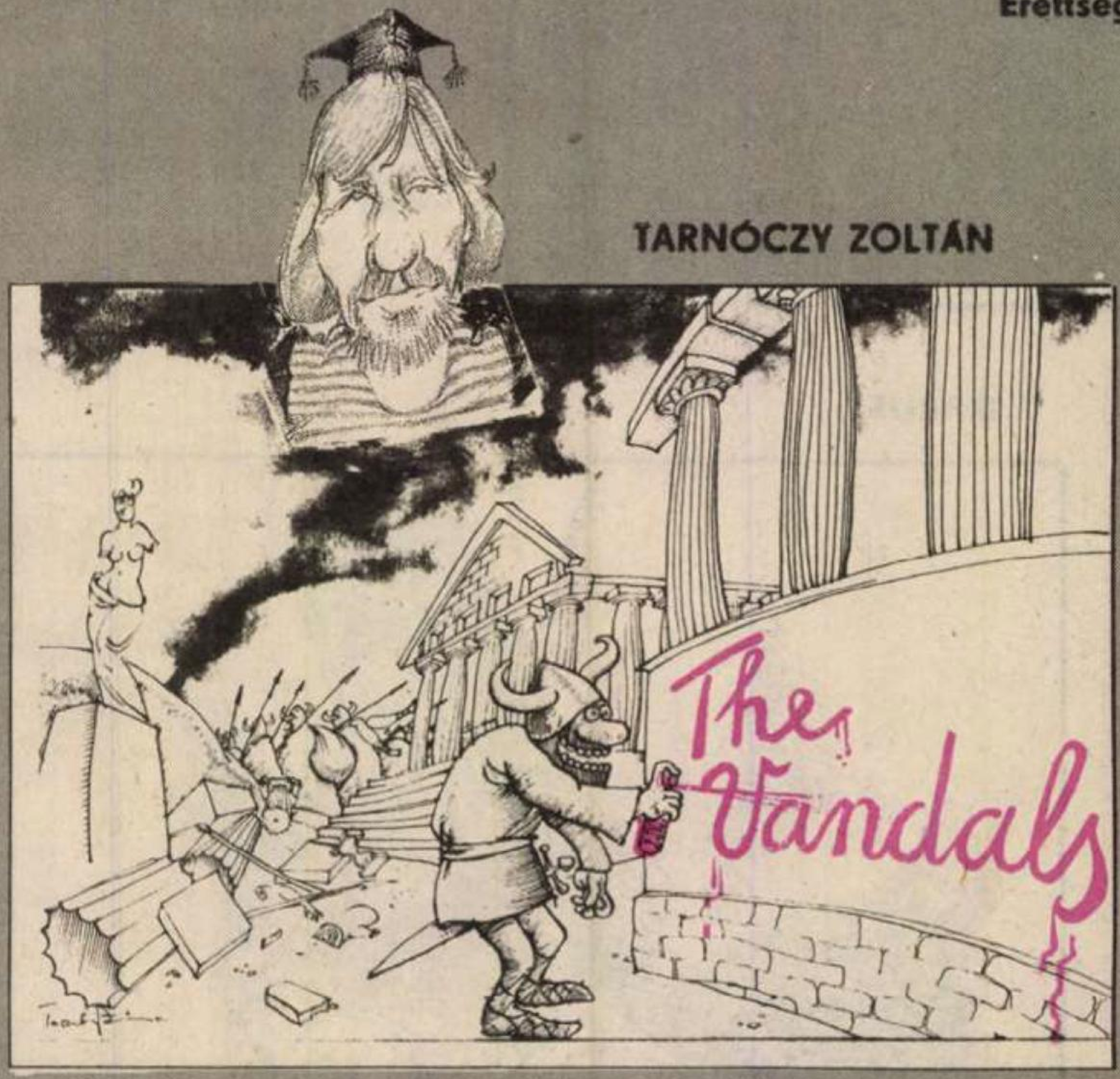
Érettségi vizsga

JELENSZKY LÁSZLÓ

TARNÓCZY ZOLTÁN

BÉKÉSI JÓZSEF SÁNDOR

HOL ÁLLOK?

Egészen korai csecsemőkorban születtem, s szüleim biztosra vették, hogy szerencsés csillagzat alatt. Azt viszont nem sejtették, hogy egy szerencsétlen csillag alatt fogok felnőni. 1975 novemberében jelent meg első írásom, 1989-ben meghívás az Új Szabad Szájhoz, majd a Ludas Matyihoz...

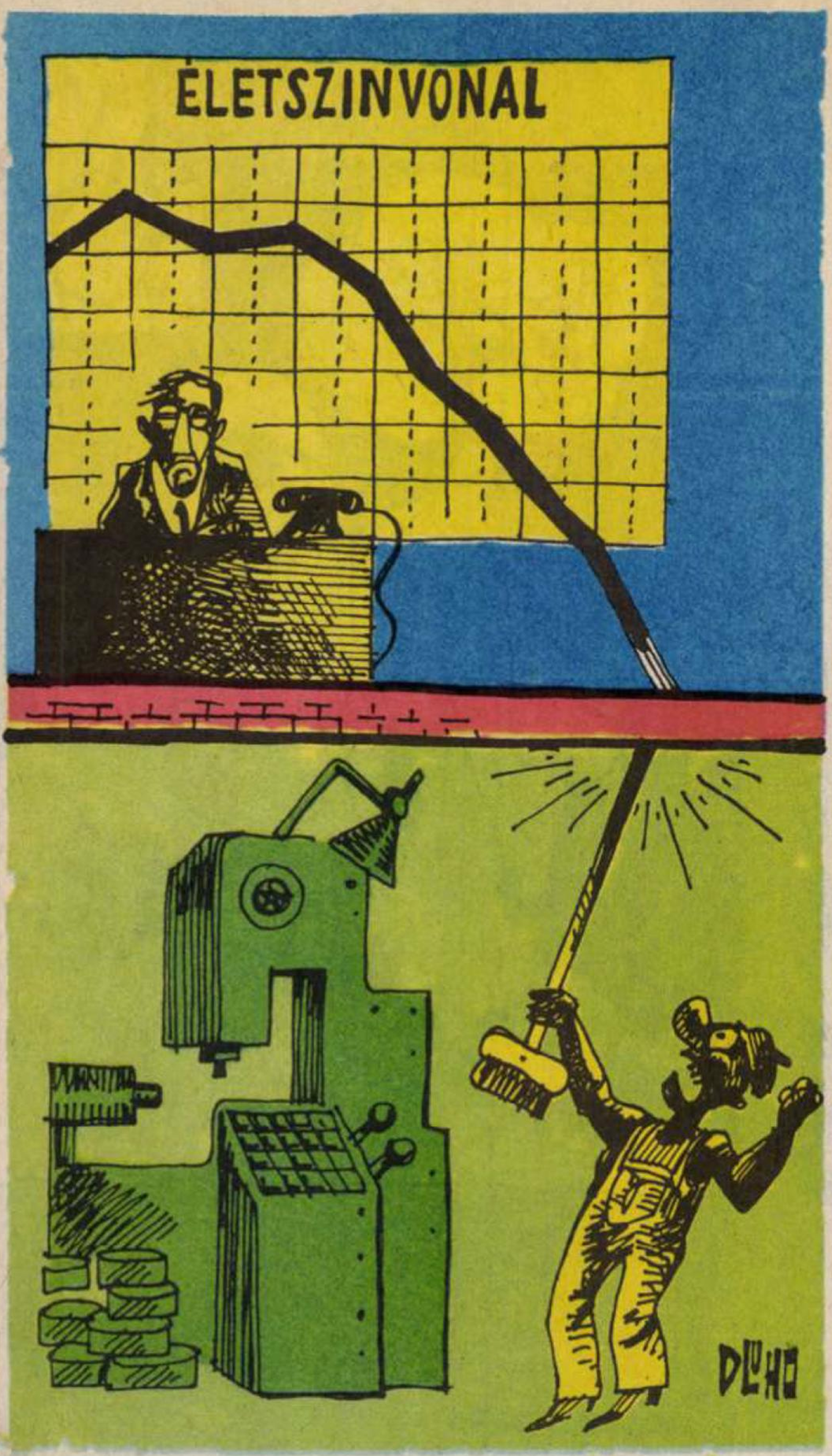
Kedves Olvasó, fontos, hogy Ön tudja: én nem vagyok „pártsemleges". ÉN AZ ÖN PÁRTJÁN ÁLLOK!

BODNÁR GYULA

BÁNÓ ATTILA

ZAJÁRTALOM

MENNYEI VALLOMÁS

Hajnal óta szünet nélkül dörgött a menny, tüzes villámok cikáztak, az angyalok tízpercenként sírógörcsöt kaptak, ráadásul Szent Péternek is kiújult a lumbágója. Egyszóval: randa egy nap volt odafönn, igaz, ezt előző este Aigner Szilárd megjósolta a televízióban...

Pentele harmadszorra már erélyesebben kopogtatott a nagykapun, sőt, köhécselt is hozzá egy kicsit. Ez utóbbi furfang nem is maradt sikertelen, ugyanis kisvártatva reszketős kulcscsörgés hallatszott odabentről.

— Ki az már megint? — tárta sarkig Szent Péter a nyikorgó kapuszárnyat.

— 1 521002 0020 — mutatkozott be illendően Pentele.

— No, ha már így alakult, nem bánom — tapogatta meg fájós derekát a kortalan agg. — Aztán ott lenn elvégezte-e határidőre az adóbevallását?

— Képtelen voltam kitölteni azokat a fránya papírokat — koccantak össze Pentele térdei a beismeréstől.

— Azaz, meg akarta úszni a személyi jövedelemadó befizetését — nyomkodta meg Szent Péter csontos mutatóujjával Pentele orrát, hogy az elég kemény-e.

— Mert nagyon nem szeretném, ha az adóellenőrök minket izélgetnének maga miatt...

— Hát még ide is feljönnek? — fehéredett még tovább a friss örökéletű.

— Repkednek azok ide-oda, mint a búbosvöcsök — enyhült meg az öreg, Pentele meglehetős sasorrát egyengetve.

— Sehogyan sem tudtam megbirkózni azzal az ötszáztizenhat keresztkérdéssel — ugrottak helyükre Pentele érzékeny orrcimpái az iménti tesztelést követően.

— Ami késik, nem múlik — irányította Szent Péter szelíden Pentelét a kapu melletti portásfülkébe, és kezébe nyomott egy töltőtollat.

— Csupán egyetlen kérdésem lenne — csavarta le gyanakodva a tollkupakot Pentele.

— Bátran, fiam, csak bátran — biztatta őt Szent Péter, miközben gyorsan bekapott egy Voltaren tablettát.

— Nyugtasson meg... Ugye, itt még nem vezették be a személyi jövedelemadót?

— De bizony, hogy bevezették! Mi is megünnepeljük a Mennyei Vallomás Napját!

— Adóbevallás idefenn? — vékonyodtak el Pentele lapátfülei. — Hiszen az angyalok...

— Itt sem mindenki angyal — emelte fel sűrűn használt mutatóujját Szent Péter.

— Akadnak láthatatlan jövedelmek is?

— Az Úr szeme sem láthat mindent — vonogatta vállait az öreg.

— S aki esetleg itt sem képes hiba nélkül kitölteni az adóíveket?

— Majd meglátod, fiam — sóhajtotta Szent Péter, és Pentele elé tolta a püspöklila papírokat...

•

A forróság elviselhetetlen volt már a tornácon is. A kénköves füst éktelenül csípte Pentele szemeit, leértékelt inge a hátára tapadt. Hirtelen szőrös kezek taszították beljebb, a fortyogó üstök bugyrába...

És ekkor Pentele hangosan röhögni kezdett!

Ugyanis közvetlenül előtte, a legelső üstben az országszerte népszerű minisztériumi adószakértő rotyogott...

(W. B.)

SÜRGŐSSÉGI SORREND

A Déli Krónikából arról értesültem a minap, hogy az egyik településünkön a pedagógusbérfejlesztést inkább a helybéli temető céljaira fordították. Elképzelhető, milyen áldatlan állapotok uralkodhattak abban a temetőben, ha ez ellen még a pedagógusok sem tiltakoztak.

Biztos vagyok benne, gondosan mérlegelték: mi a fontosabb, temetni vagy tanítani, és a helyzet pontos ismeretében szabták meg a sürgősségi sorrendet.

Ha ez a helység történetesen a régi Rómában vagy a mai Angliában lett volna, a polgármester a hozzászólását így kezdi:

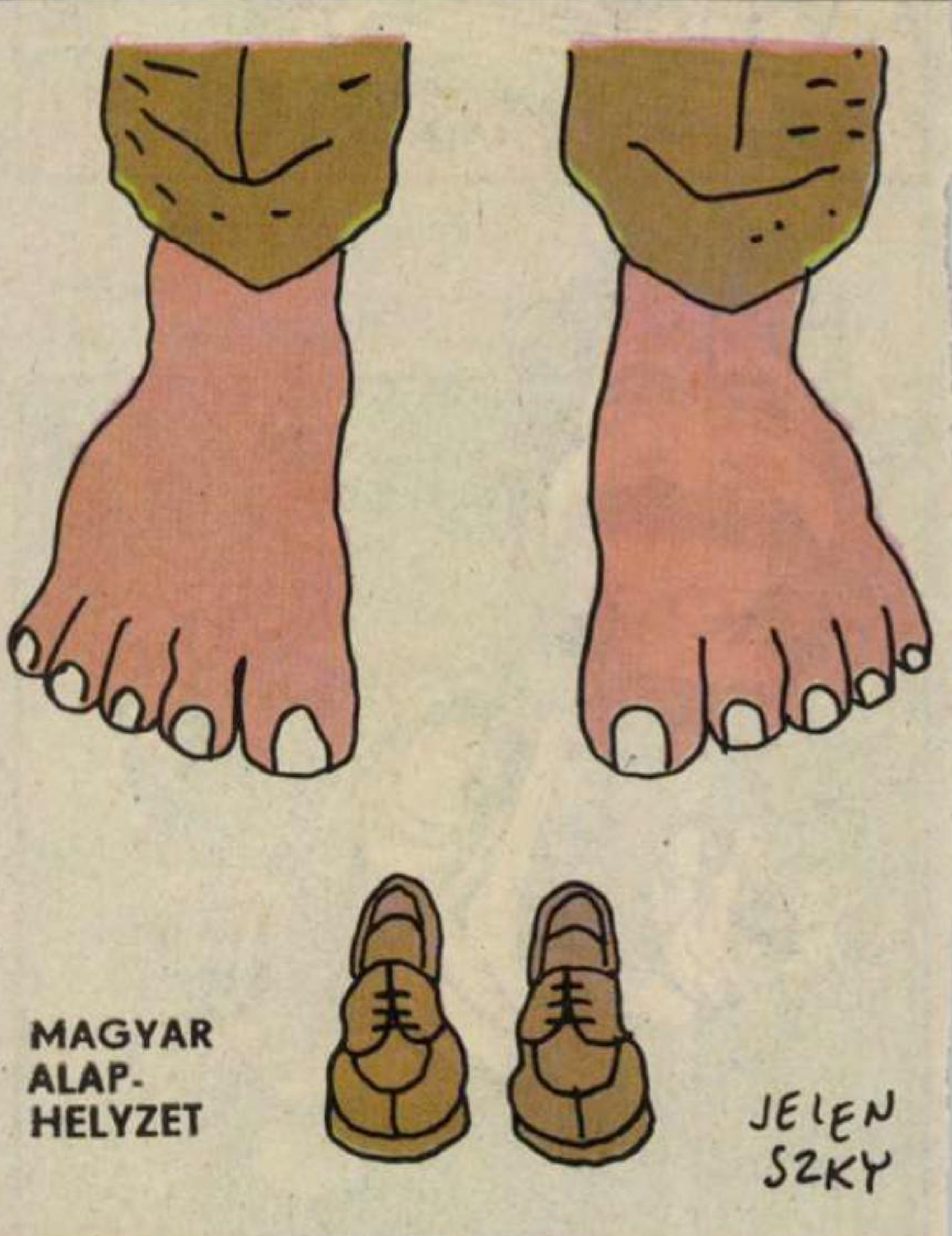
„Temetni jöttem Caesart, nem tanítani!"

De mert magyarországi település polgármestere az istenadta, valami ilyesmivel győzhette meg az érdekelteket:

„Emberek! Tanítani kell, de temetni muszáj!" (TPJ)

IKARUS

MAGYAR ALAP-HELYZET

FELEMELKEDUNK

Kupa Mihály: Türelem, már csak két év...

Ludas Matyi: Két év? Szigorított?!

ÚJ VÁLLALKOZÁS

– Arra gondoltam fater, havi tíz rongyért megvédem magát tőlem...

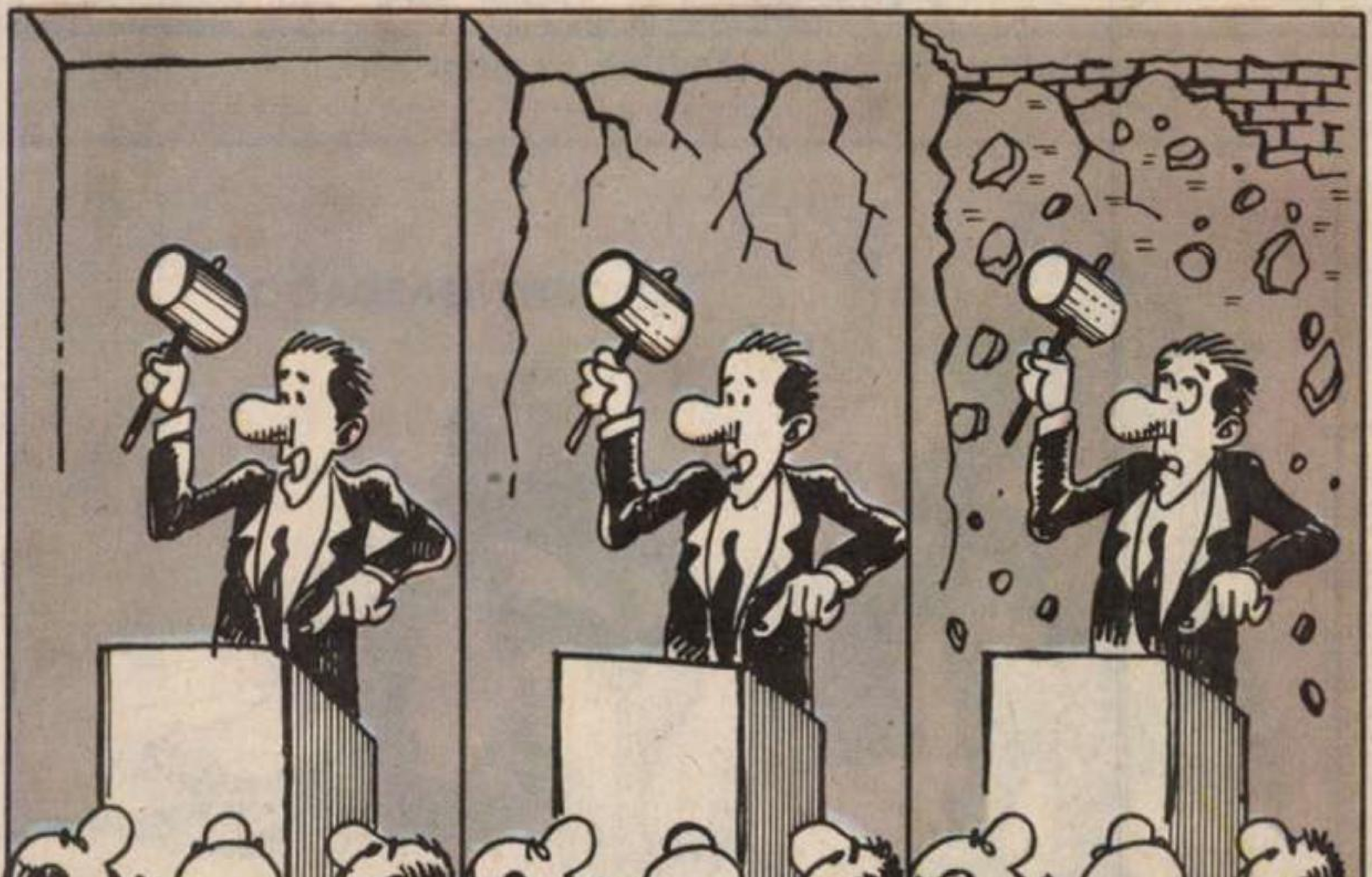
MAGYAR BŐSÉGSZARU

– Hát mit csináljak, a tsz azt mondta, hogy harminc év alatt ráhordott másfél méter műtrágyát, az enyém meg alatta van

LAKÁSÁRVERÉS

– Először! Másodszor! Senki többet, harmadszor?

MIT CSINÁL MA EGY VOLT KELETNÉMET?

RÖHÖG A MÁRKÁBA...

A MEGOLDÁS ÁRA

Józsi bácsit már jó egy éve nem láttam, mígnem egy ködös őszi hajnalon összehozott vele a sors. Amikor megpillantottam, éppen a sarki kocsma előtti villanyoszlop szakítószilárdságát „tesztelte". Jól ismerem az öreget, így ezen nem is lepődtem meg. Amitől lábaim mégis földbegyökereztek, az az volt, hogy Józsi bá' nem volt részeg! Percekbe tellett, mire elmúlt a rémület okozta csuklásom, ezalatt öreg barátomnak sikerült stabilizálnia helyzetét. Ekkor vettem észre, hogy a labilis állapot a lábaira csatolt görkorcsolyák és a hátán levő irdatlan nagy batyu következménye.

— Mi van, öcsi? — kérdezte barátságosan. — Úgy lesel rám, mint a tiszai halász a hálójába akadt tintahalra! Böngészed a szerelést, amit látsz, azt meg nem érted! Figyelj! Én elébe megyek az „özönvíz"-nek! Feltaláltam a Noé batyuját! Jöhet ezután áremelés, demonstráció vagy sztrájk, de az öreg Jocót „a poklok kapui sem dönthetik meg!"

— Ma reggel úgy hallottam, hogy sztrájkba kezdenek a trolivezetők. Tegyék! Látod, felcsatoltam a görkorit, igaz, kicsit még szoknom kell vele az egyensúlyozást. Ha vasutassztrájk lesz, elő a batyuból a portable rendszerű kézihajtányt, aztán utánam a fénysorompó! Taxisblokád esetére két gördeszkám is van, egy hagyományos a flaszterre, meg egy úszómellényes — eső idejére — a járda nélküli utcákhoz. Ha meg az átkelőhajók vagy a kompok állnának le, akkor elő a felfújható gumitutajjal! Még a Balatonra is van a batyuban egy szupersarkított szörf, teleszkópos árboccal. Postássztrájk idején a leveleimet galambokkal küldöm, a csomagokat, — meg az unokámat a bölcsibe — a gólya viszi el. Van a zsákban egy idomított kánya, meg egy pelikán is. A kánya naponta hoz három jércét, a pelikán meg egy-két kiló pontyot vagy busát. Éhen már nem halok?! No, Isten áldjon fiam! — szólt, s elkorizott a ködön át...

Józsi bácsival a mozdonyvezetők sztrájkja idején találkoztam újra a pályaudvar várótermében. Kezében egy menetjegyet lobogtatva borízű hangon méltatlankodott. Lábán nem volt görkorcsolya, hátáról hiányzott a batyu. Viszont szesz, az volt benne rendesen!

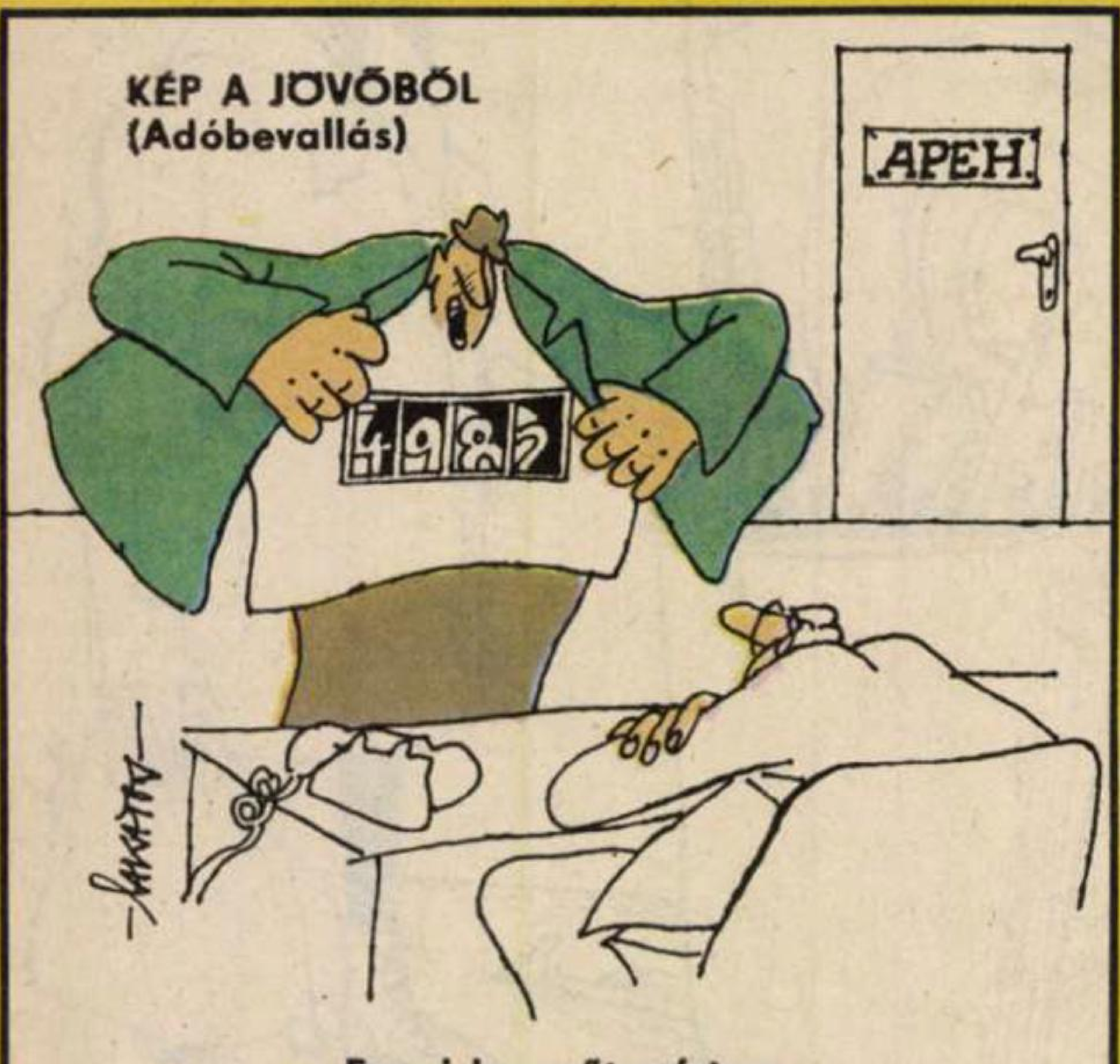
— Józsi bácsi, mi történt? Nem vált be a zsák?!

— Megette a fene, édes fiam! Bár az ötletem nem volt rossz, de egy kis bibi csak volt a cuccal! Átsegített ugyan a sztrájkok okozta kellemetlenségeken, viszont megakadályozott abban, hogy a létfenntartásomhoz nélkülözhetetlen napi betevőmhöz hozzájussak!

— Nem értem!

— Arról van szó fiam, hogy azzal a ménkű nagy batyuval a hátamon egyetlen kocsmaajtón sem fértem be!

Bodnár Gyula

– Ennyi levegőt szívtam . . .

SZERETNÉM MAGÁT TÁNCBA VINNI

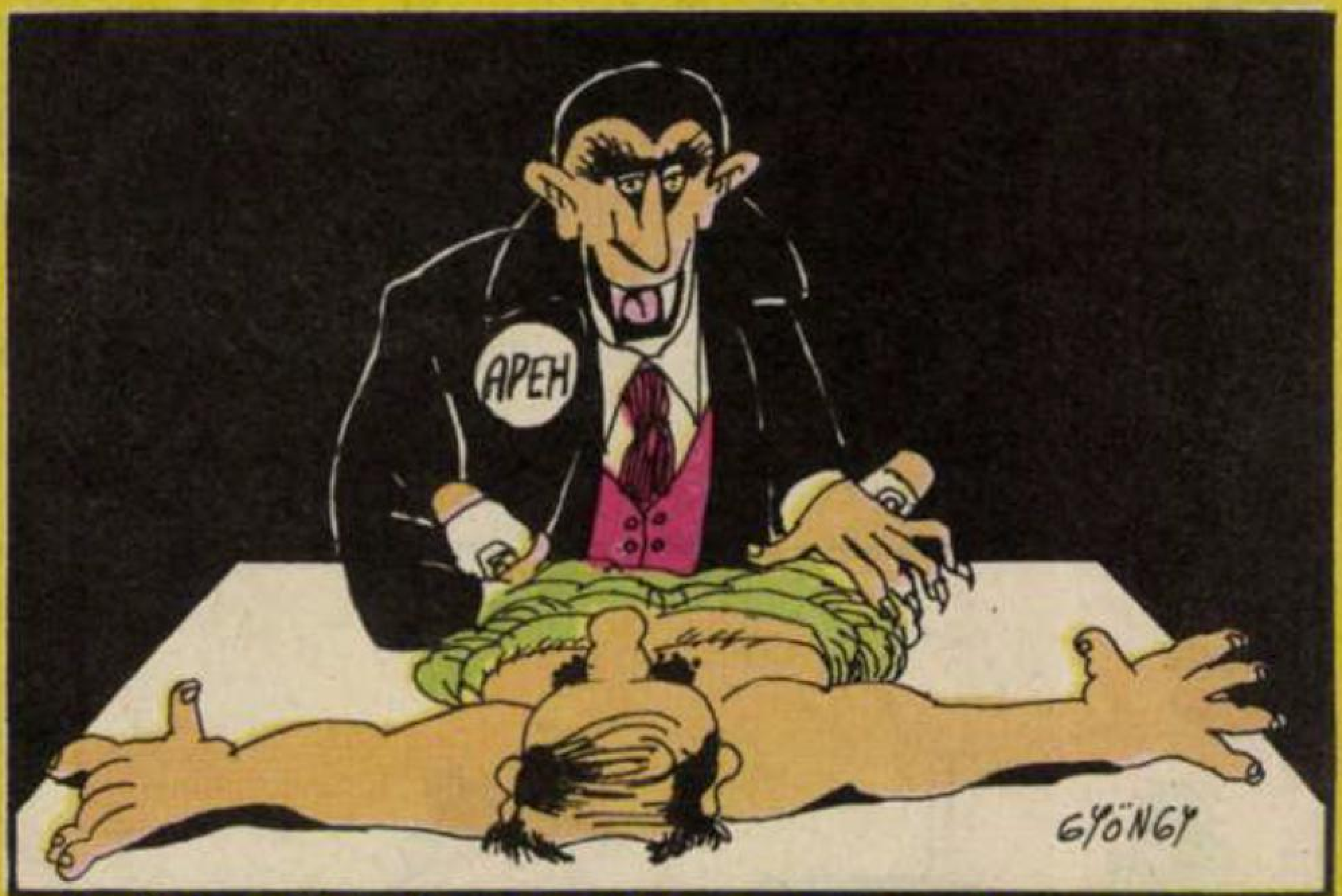

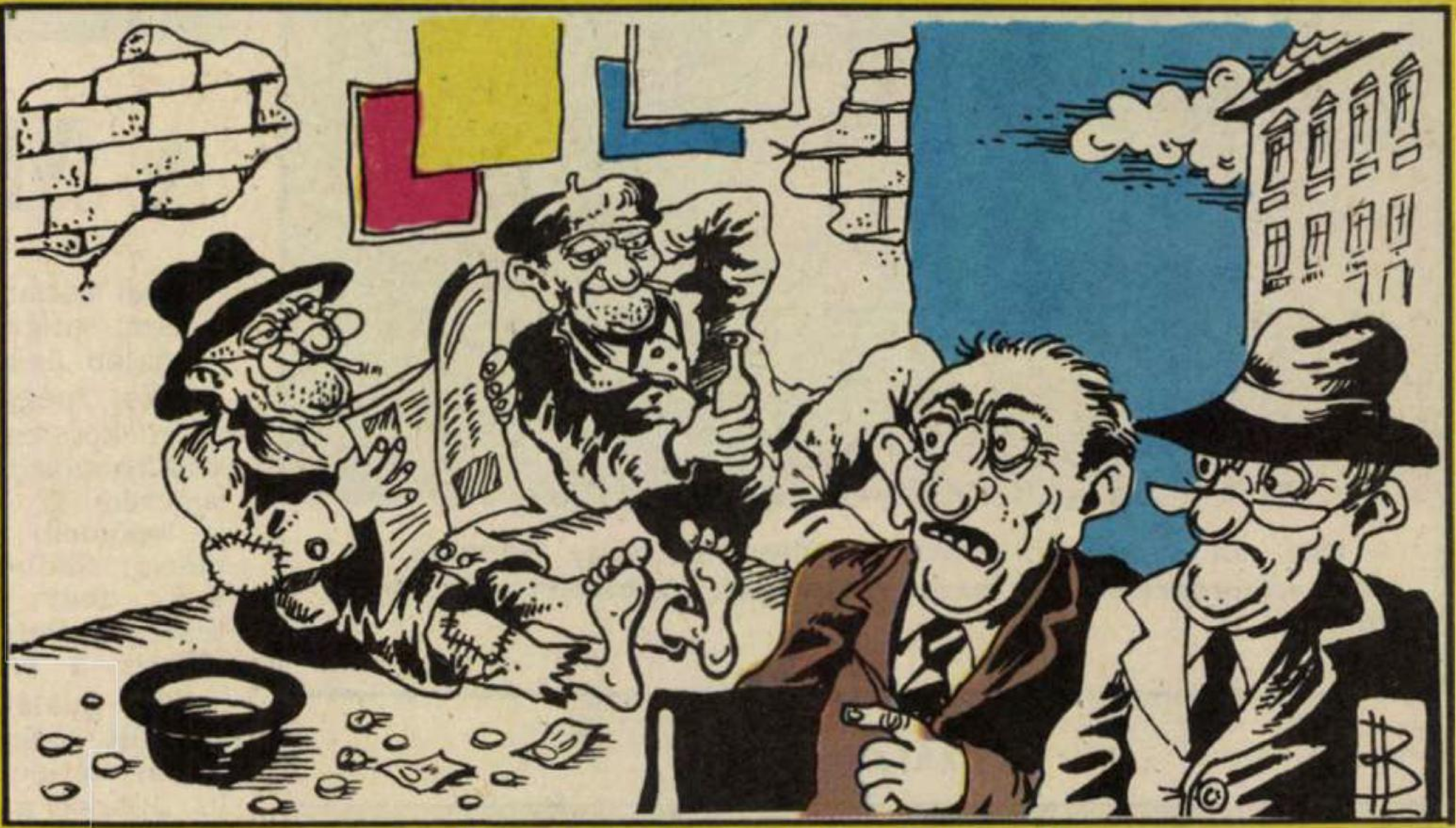
– Átalakittattam egy kicsit, így nem tűnik fel az adóellenőröknek

ÚJ SZERENCSE-JÁTÉKOT INDÍT AZ APEH:

BEVALLOTTA MÁR AZ IDEIT?

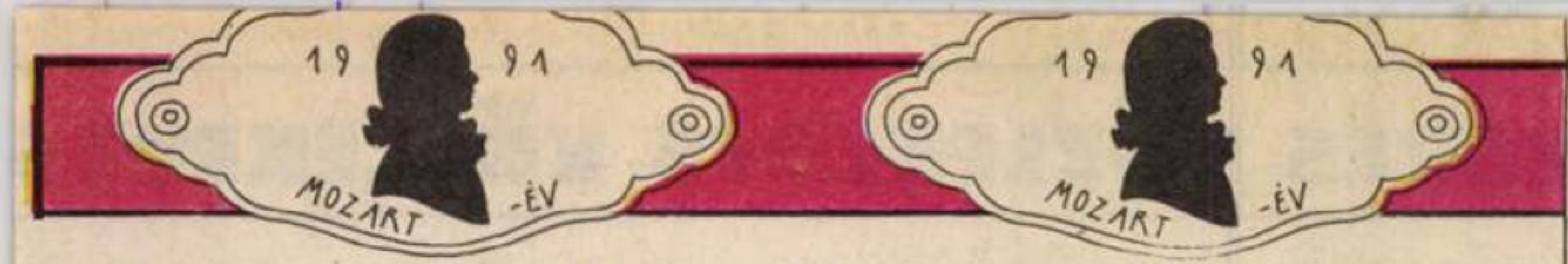
– Az lehetetlen, hogy néhány csepp még nem maradt benne . . .

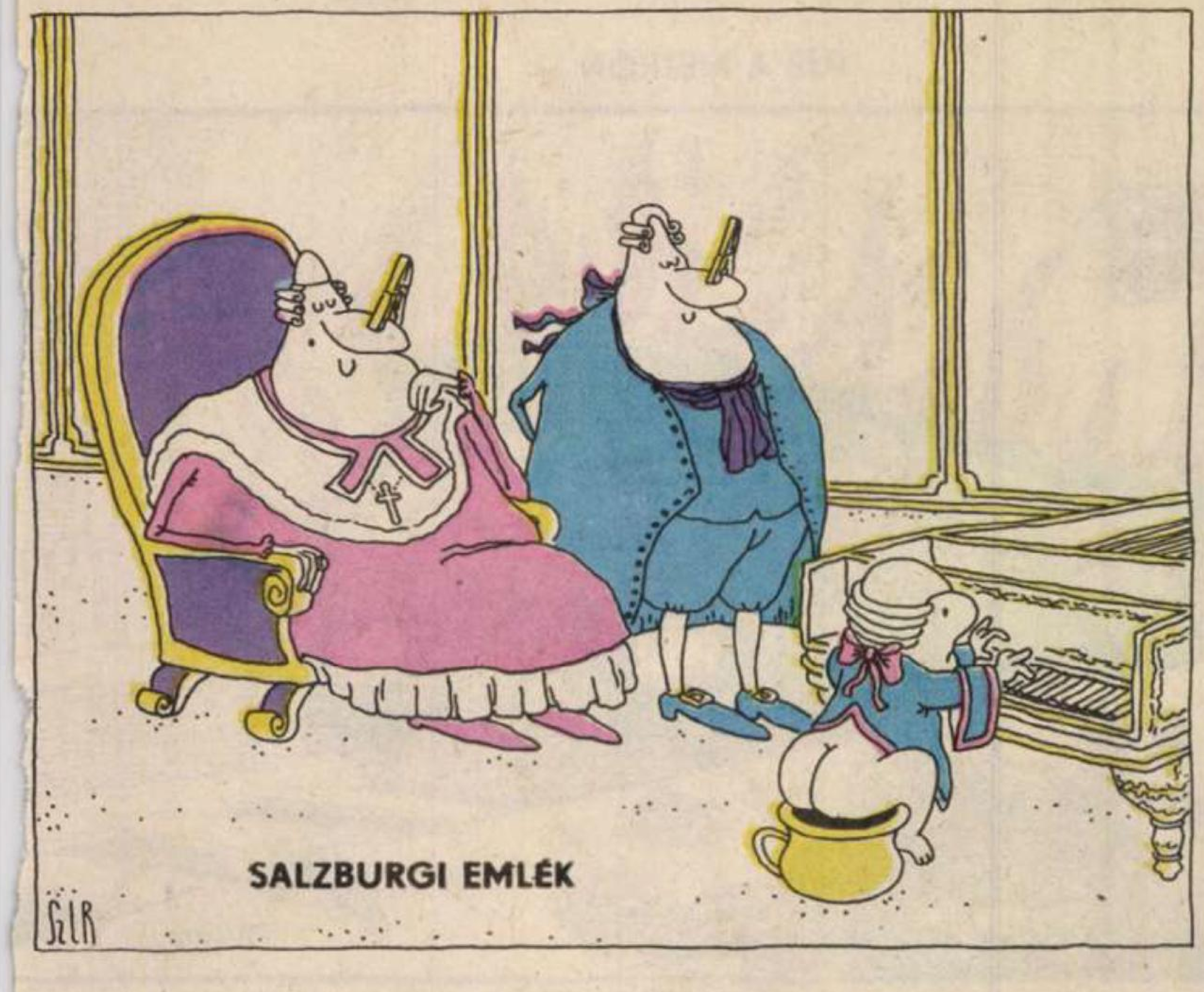

– Úgy látom, ők már befizették az adót

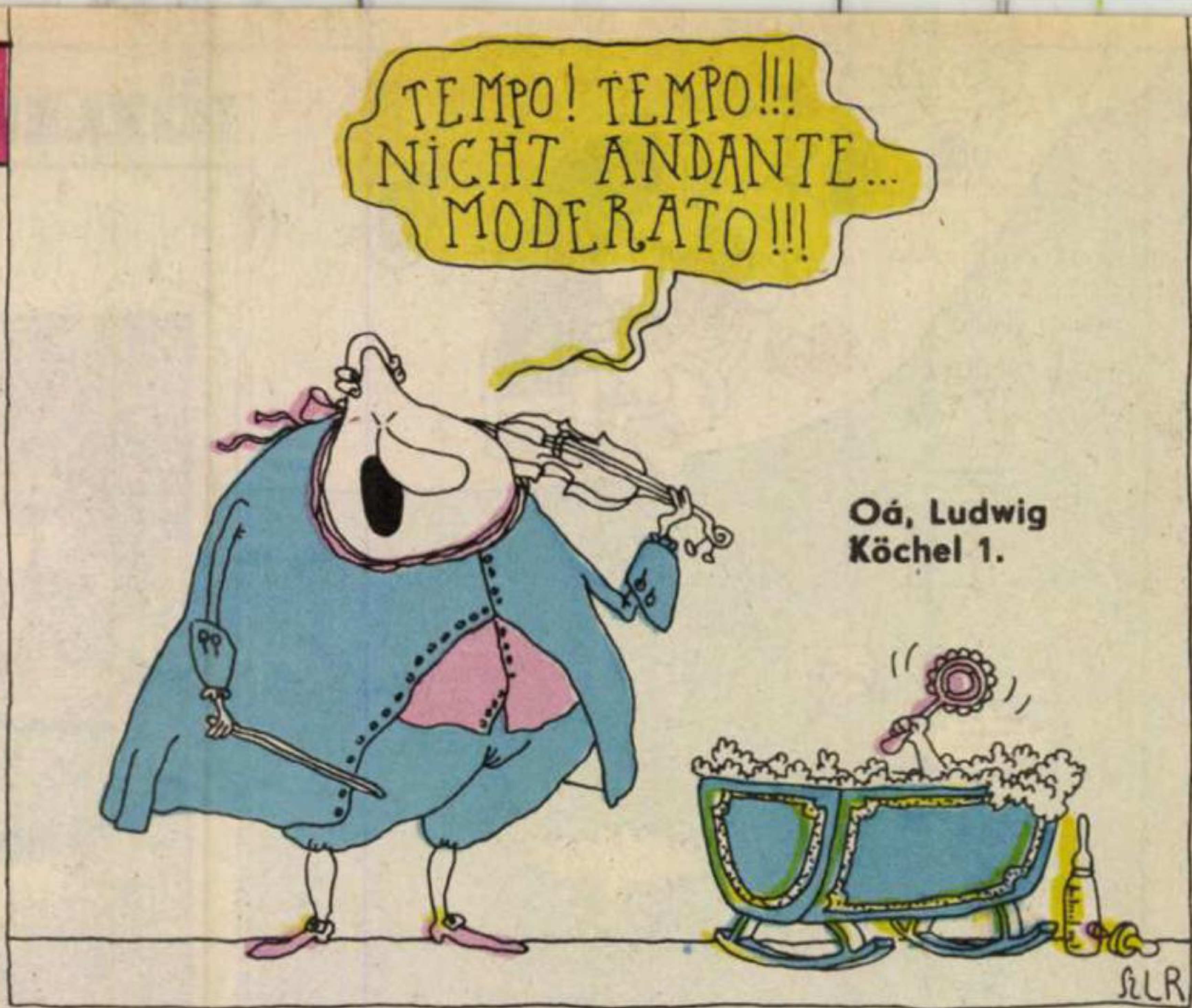

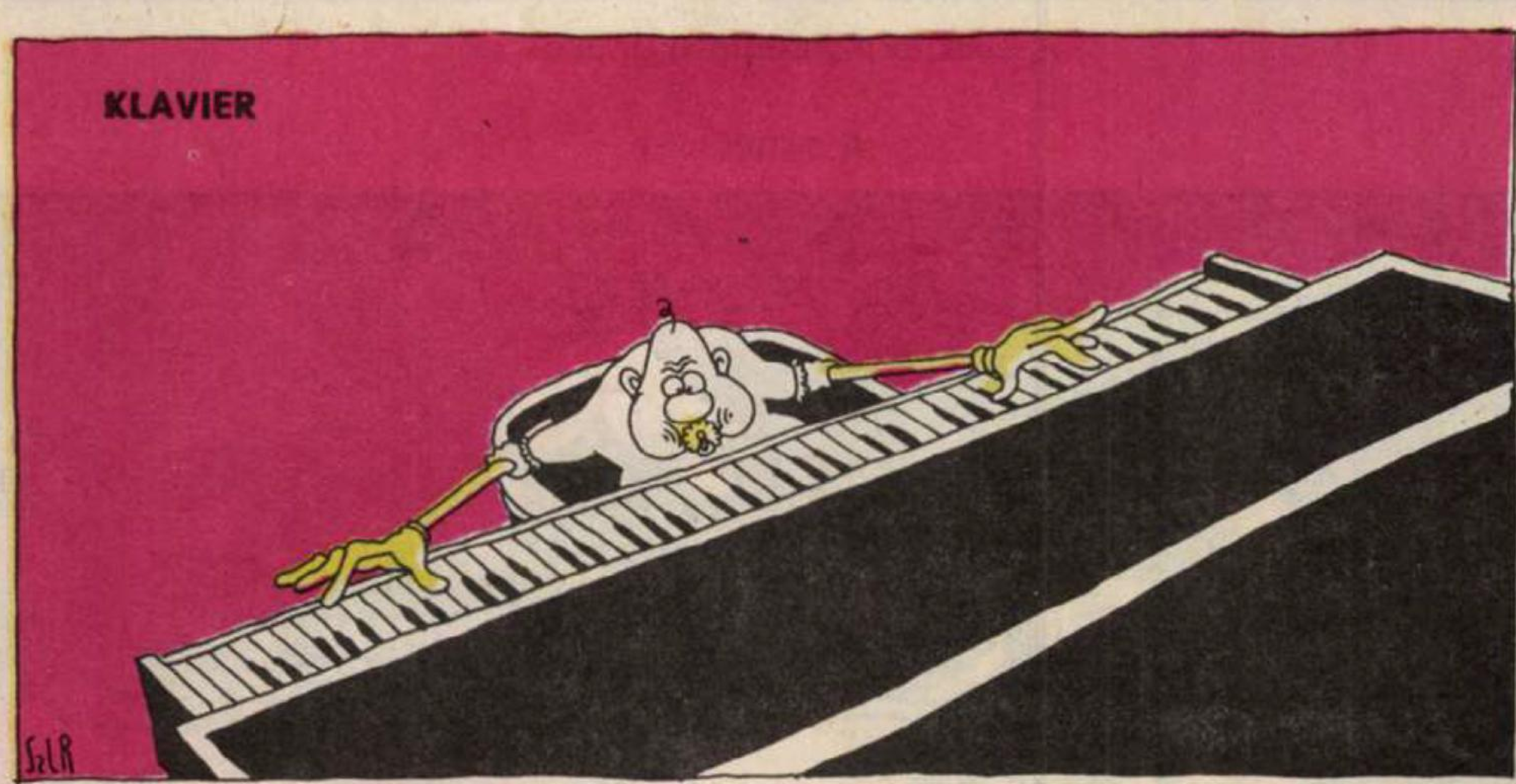

SALZBURGI EMLÉK

Oá, Ludwig Köchel 1.

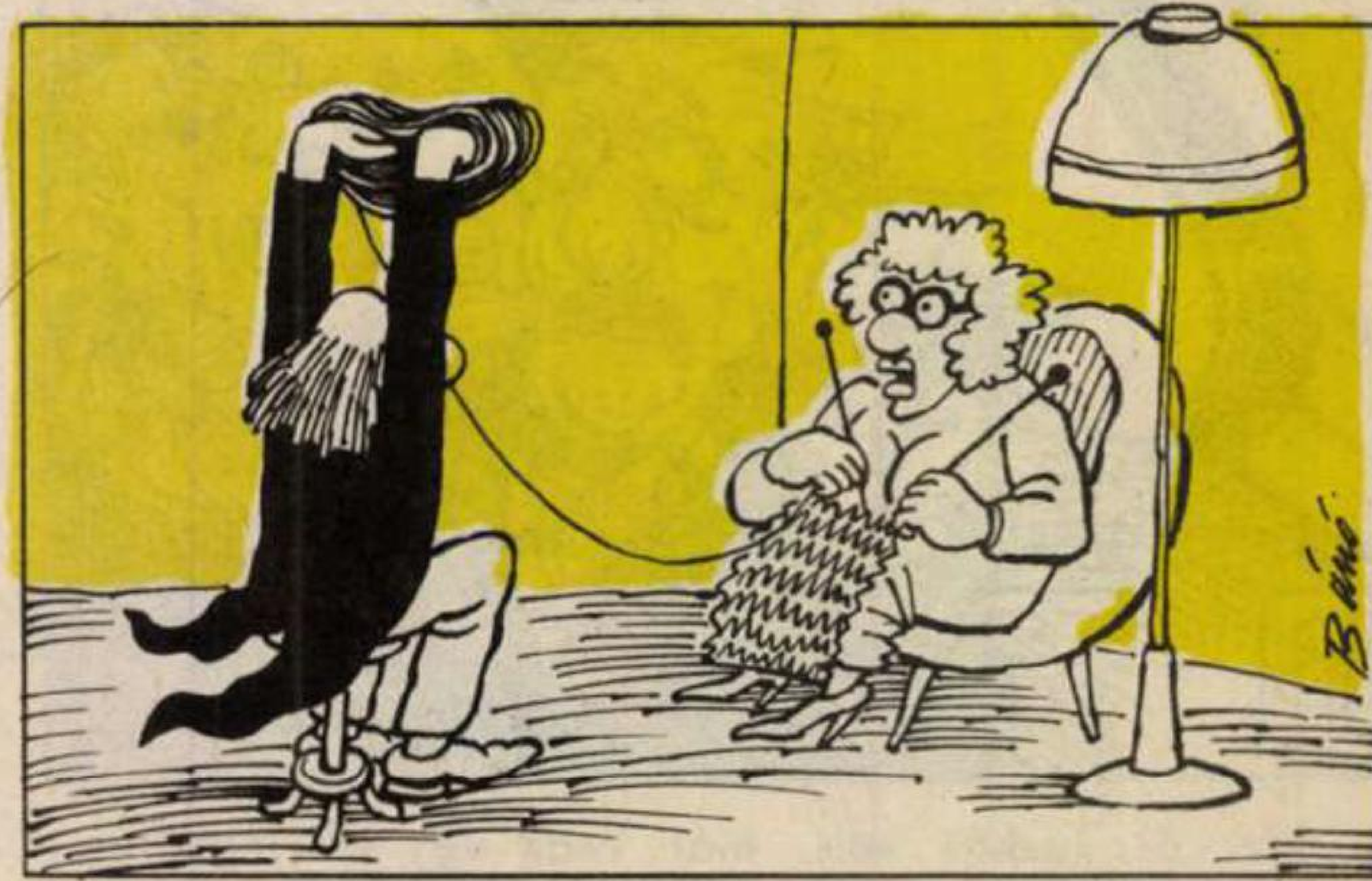
KLAVIER

PRÓBA A SZABADBAN

NO FUTURE

– Furcsán tartod a fonalat, amióta Mozart-év van

DIVERTIMENTO

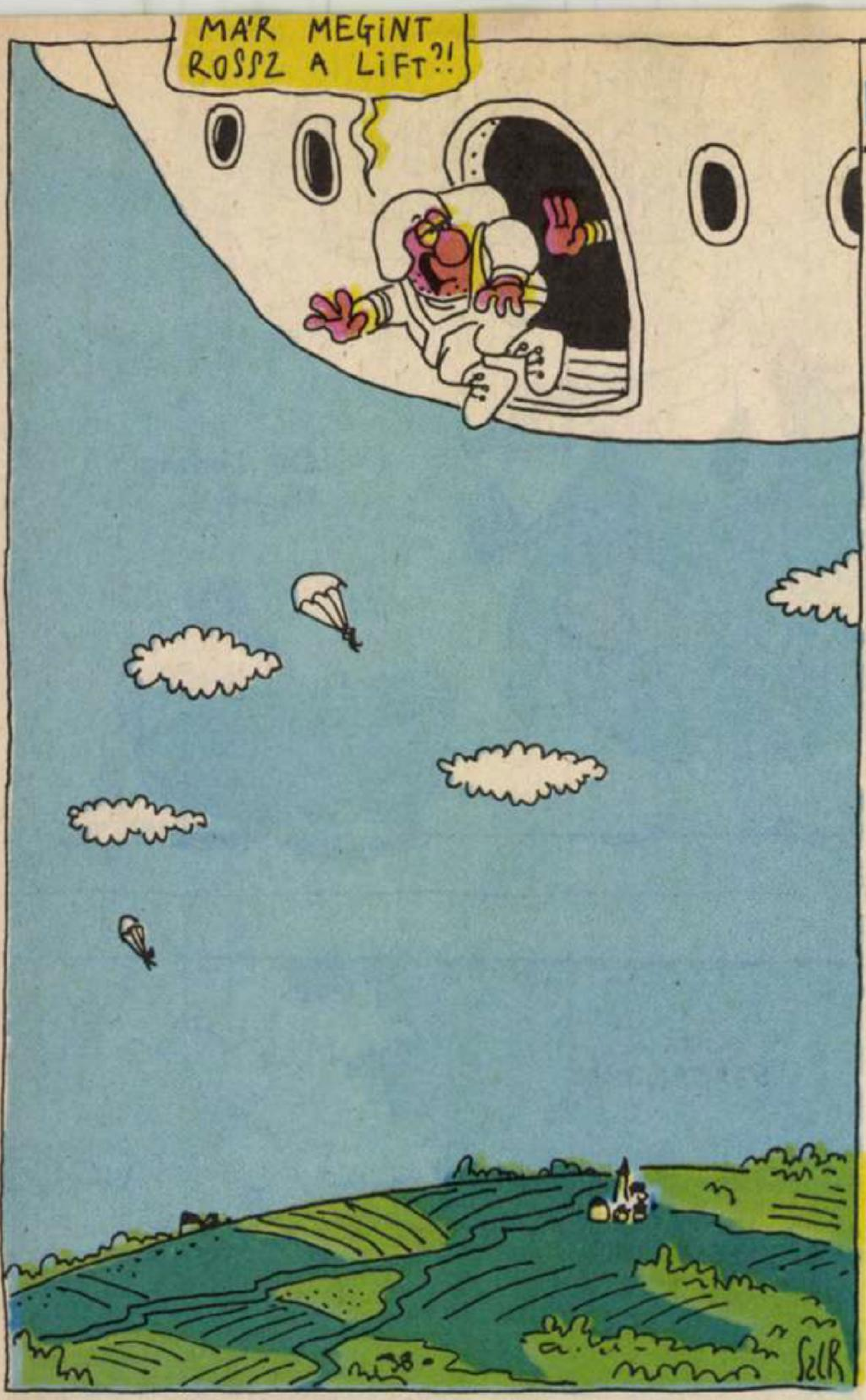
AZ IFJÚ ZSENI ELSŐ ZSENGÉI

1. Nagybőgőverseny zenekarra és egy tisztábatevésre (violone, violancello piccolo und vonók) WOLFI 1 (1757.)
2. Kis éjjeliedény zene (G dirr-dúr) WOLFI 2 (1758.)

3. Simfonia concertante cuclira, gumikacsára és violinkulcsra WOLFI 3 (1759.)
4. „Boci, boci tarka" oratórium WOLFI 4 (1760.)

SzLR

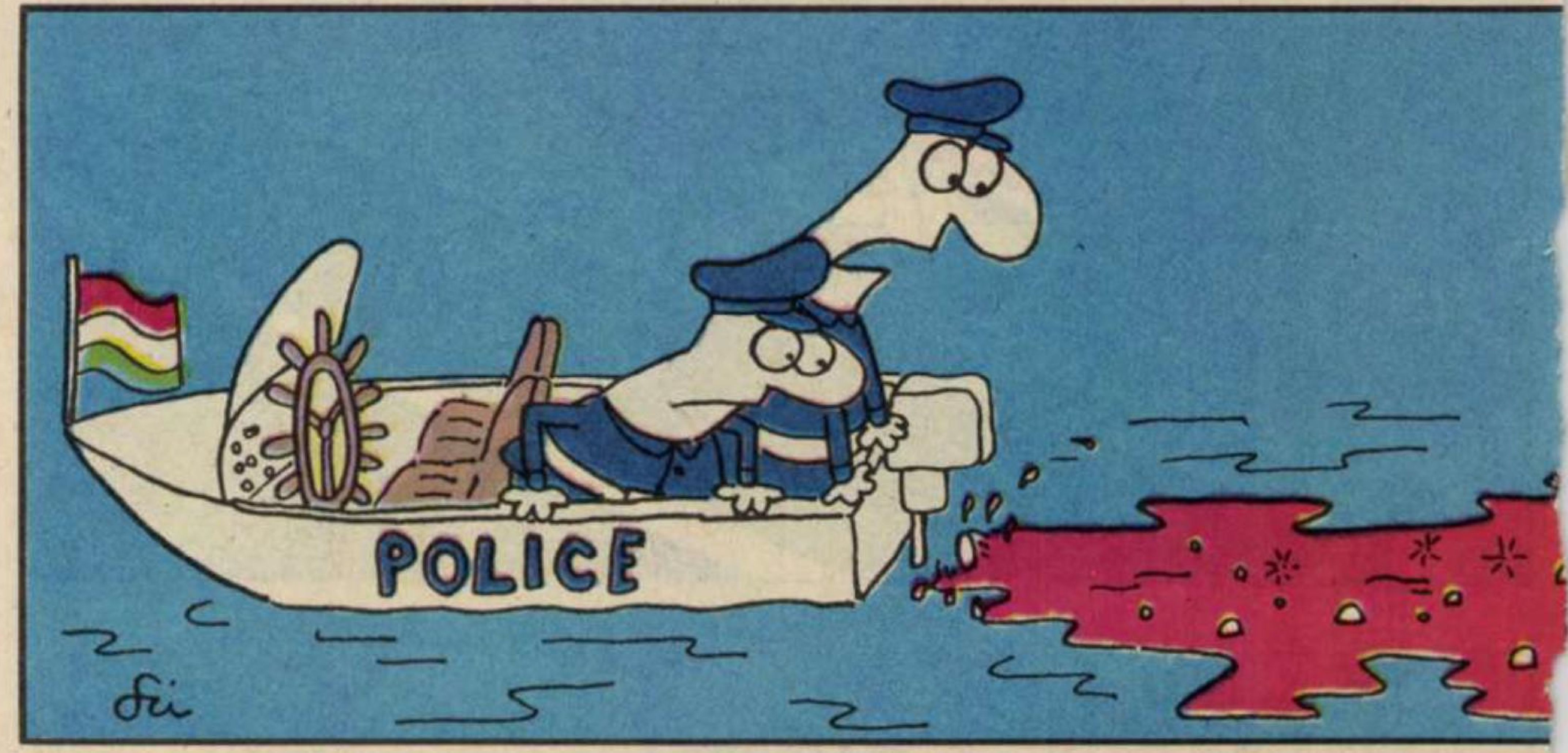

TŰZ A METRÓN

– Csak az Astoriáig tartanánk ki!

A DUNÁNÁL

– Te jó ég! Mit tettünk Jóska! Ez vagy egy óriásharcsa, vagy Cousteau kapitány!

ASTORIA, A BALSORSÚ METRÓMEGÁLLÓ

– Víz- és tűzkár volt, már csak egy kis jégverés hiányzik!

HALLÓ, ITT CALYPSO!

– ...Főnök, ...főnök, jelentkezem! Hallotok ott, a szerkesztőségben? ...Nehezen? Akkor biztos, hogy még a hazai vizeken vagyok! Oké gyerekek, adjátok a főnököt! ...Főnök! Elámulsz, ha megmondom, honnan beszélek! Itt vagyok a hajón! ...Nem átkelőhajón, hanem a Cousteau kapitányén! Igen, a Calypson! ...Azt kérded, hogy jutottam fel? Egy zseniális ötlettel! Olajfoltnak álcáztam magam, a reggeli szmog leple alatt felcsapódtam a kapitány kabinjának az ablakára! Mindent látok és hallok, ami odabent történik!

– Főnök! A másodkapitány most hozza a Duna-víz-analízis adatait. A műszeres mérések megnyugtatóak, mégiscsak a pesti Duna-szakaszon vagyunk, és nem az Öbölben! Igen, itt több az olaj a vízben. A kormányostól máris bocsánatot kértek, eddig ugyanis azzal gyanúsították, hogy eltért az iránytól ...Tegnap baleset történt a Duna alján! Két búvár összeragadt! Nem vették észre, hogy a meder tele van olajiszappal, és belemásztak, mint a kormány a fegyverüzletbe.

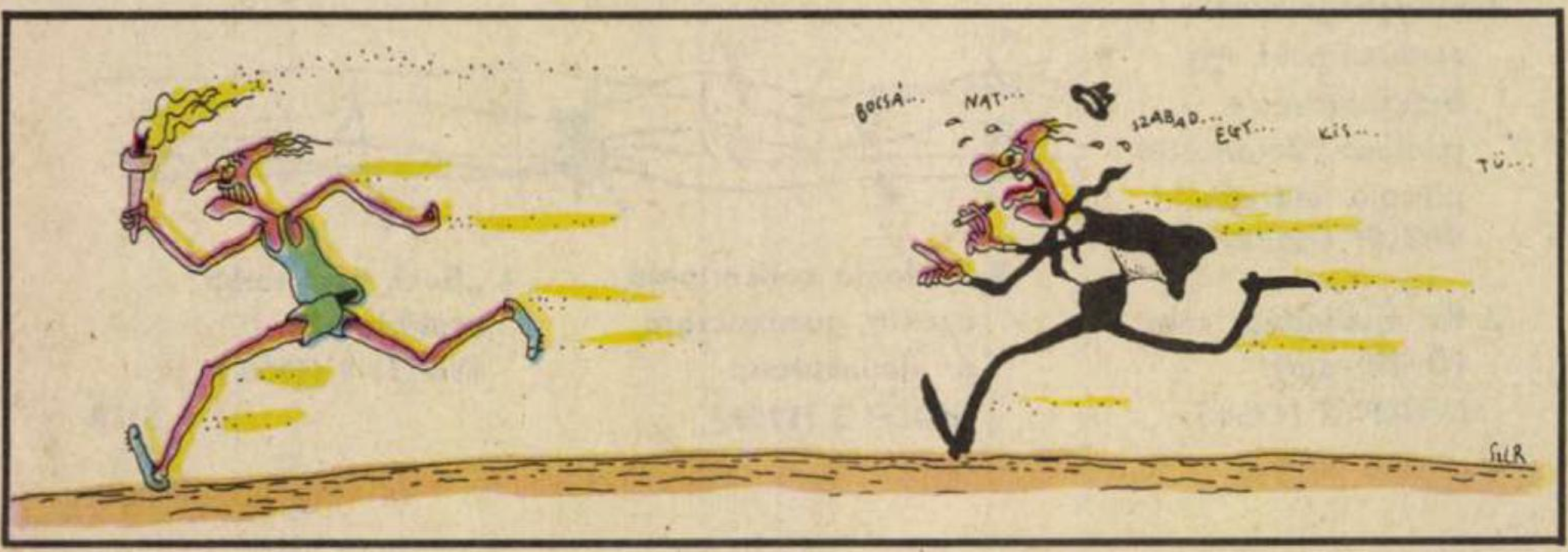
– Főnök! Megtudtam, hogy az a nagy felvillanás, amit tegnap este a Duna felett láttunk, az mégsem UFO volt! Az történt, hogy az egyik matróz pipára gyújtott, és belobbant a Dunából kipárolgó biogáz! Aki a fedélzeten volt, mindnek leégett a szakálla! ... Most mondja egy laboráns, hogy az eddig átszűrt százhetvenhatezer köbméter dunai elegyb[illegible] végre sikerült kinyerni t[illegible] milligramm hákettőót. ...[illegible] főnök, ez mi a fene? Viru[illegible] vagy baktérium? ...Víz[illegible] Biztos vagy benne? Azér[illegible] kérdem, mert Cousteaué[illegible] nem akarnak hinni a szemüknek! Igen. A víz ilyen magas arányára ők sem számítottak!

– Főnök! Az egyik búvár tegnap a mederben nyolc kagylót talált! Tényleg! ... Meg három piszoárt. Öt halat is látni vélték a Lánchídnál! Csak mikor közelebb mentek, akkor derült ki, hogy egy vízbe esett olajfestményről van szó!

– Főnök! Gáz van! Észrevettek! Már jön is a hajósinas az ablakmosóval! Ugrom vissza a Dunába! ... Ha sikerül egy part felé tartó üres flakont stoppolnom, a délutáni savasesővel landolok a háztetőn. Ha nem jutok flakonhoz, akkor „elvegyülök", és a Vízművek „Dunából a pohárba" gyorsszolgálatát veszem igénybe!

– Főnök! Nem szeretnék a csőben maradni! El ne felejtsétek a vízcsapot nyitva hagyni!!

Bodnár Gyula

CIKI

ÉN

Stúdióbeszélgetés a rádióban.

Riporter: Én azt hiszem, hogy most bemutatnám a kedves hallgatóknak meghívott vendégeinket...

...

Riporter: Én úgy gondolom, hogy most már rátérhetnénk...

...

Riporter: Én most felkérném a másik szakértőnket is...

...

Riporter: Én azt érzem, hogy ami a lényeget illeti...

...

Riporter: Én azt javasolnám, hogy a legközelebbi alkalommal folytassuk..., mert én szerintem még maradtak nyitva...

(Kedves kolléga úr! Higgye el, énből is megárt a sok. Én legalábbis azt hiszem.)

KÖZTES ZENE

Stúdióbeszélgetés a rádióban.

A bubópestisről. Tajfunról, tornádóról, hurrikánról. Az afrikai éhínségről. Az AIDS szörnyűségeiről. Tűzvészről. Árvízi pusztításokról. Túszdrámáról, terrorista kegyetlenkedésekről, gyermekprostitúcióról, hajléktalanságokról, munkanélküliségről...

Riporter: Rövid szünet után a Titanic pusztulásával folytatjuk a beszélgetést. Addig hallgassunk együtt egy kis zenét.

Zene: Hej cica, eszem azt a csöpp kis szád, nélküled még a mennyország is fád...

(Nincs kommentár)

AKI

Stúdióbeszélgetés a rádióban. A meghívottak mind elöl-hátul doktorok.

Közgazdász: Azok a vállalatok, akik...

Szociológus: Ha szemügyre vesszük azokat a rétegeket, családokat, akik...

Politológus: Pillanatnyilag nincs olyan intézmény, aki felvállalná... Talán csak a bankok azok, akik...

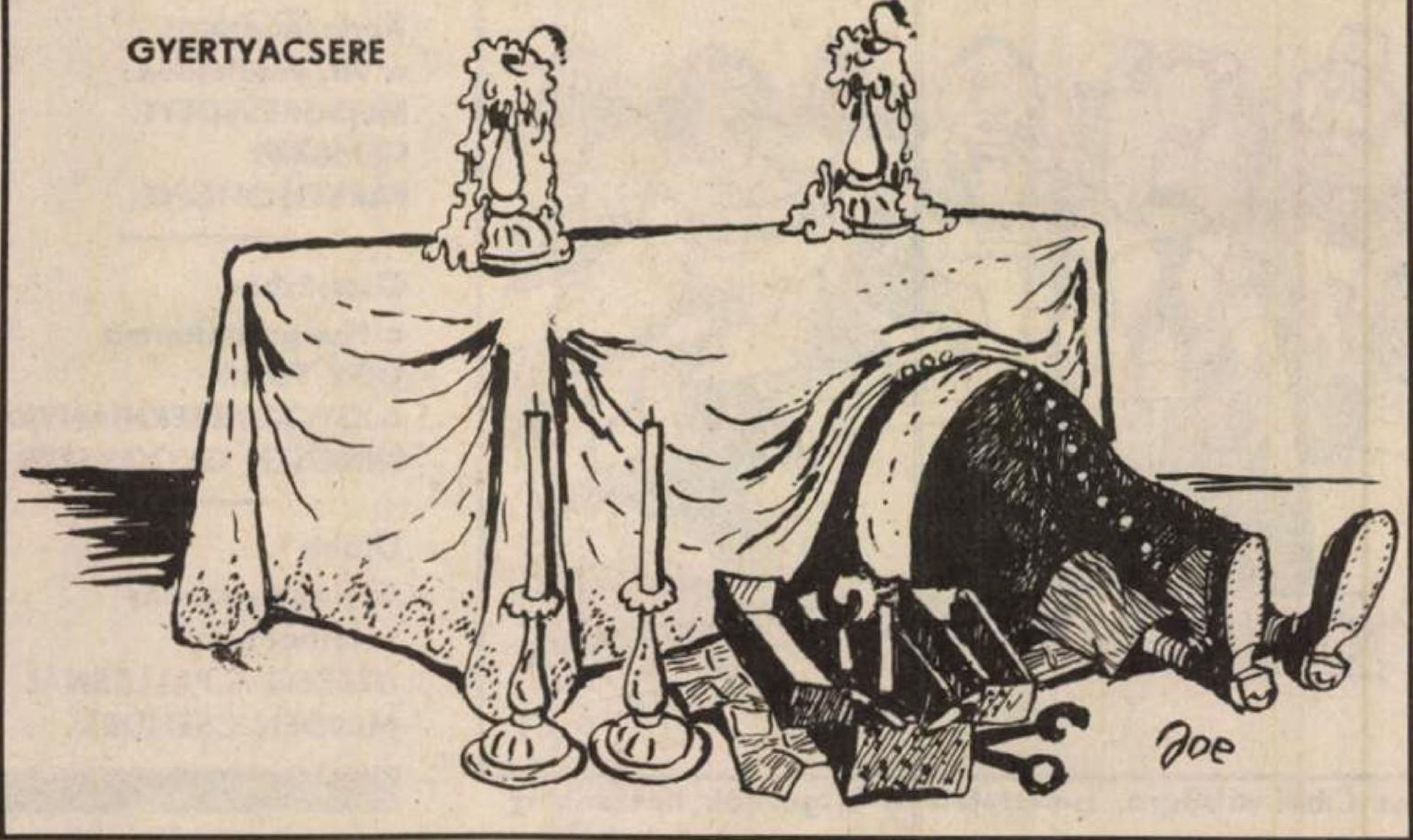
(Ha akad hallgató, amely ami nem hiszi el, hogy nálunk többnyire így beszélnek, nyilatkoznak magasan képzett értelmiségiek, figyeljen oda jobban.)

(-ti)

MOSTOHA SZULŐ

GYERTYACSERE

VENDÉGÜNK VOLT A SVÁJCI VÉDELMI MINISZTER

EZENTÚL TEJCSOKIVAL ERŐSÍTIK A MIEINKET!

KETTŐS NEVELÉS

DOHÁNYZÁS ELLENI HARC

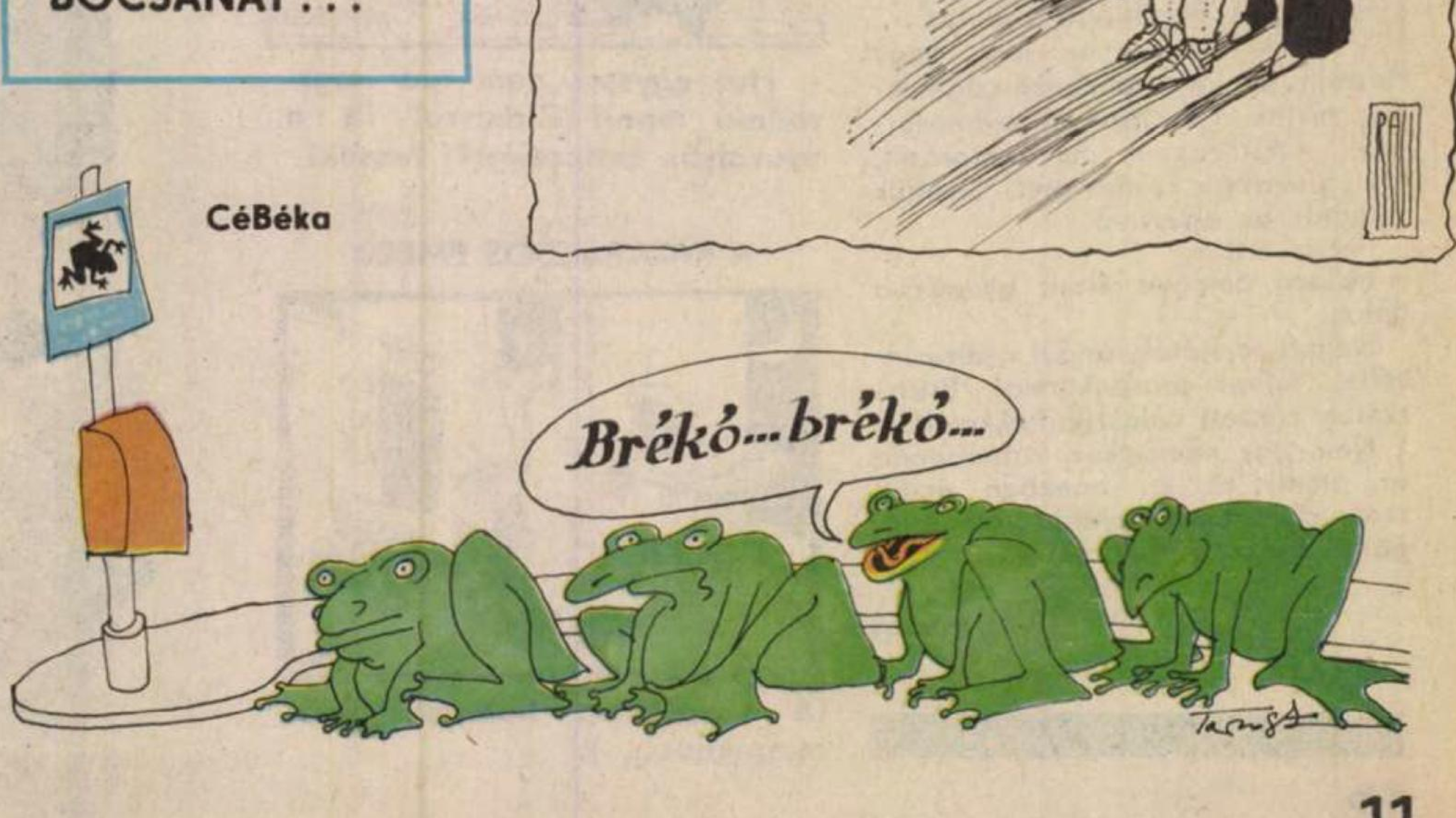

– Tűrhetetlen, hogy most már nem csak a padlószőnyeget, de a kutyát is kiégeted!

Taxisblokád. Az MDF szerint: nincs bocsánat...

HALLÓ, TAXI! SZABAD? BOCSÁNAT...

CéBéka

Teheti-TAHITI!

Két napja vitatkozom a feleségemmel.

Rövid fegyverszünetekkel.

Ő kezdetben azt javasolta, hogy villát vegyünk, az olyan mutatós holmi.

Azzal szereltem le, hogy ezesetben akkora lakterületi adót sóznának a nyakunkba, hogy belekékülnénk.

Újfent tanulmányozni kezdtük a német sorsjáték ügynökségtől érkezett levelet, amely meglehetősen vonzó ajánlatokat tesz ötmillió német márka felhasználására.

Amennyiben beszállunk havi 124 márkával, és kihúzzuk a főnyereményt.

– Vásárolhatnánk egy autócsodát – álmodozott hangosan a feleségem –, hisz még egy biciklink sincs. Megpukkadnának a szomszédok, és minden ismerősünk.

– Akkor már inkább egy jachtot. Az is szerepel a felsorolásban. Sokkal kisebb a balesetveszély. Hallottál olyat, hogy vízijármű csavarodott fel útmenti fára? Ütközött kamionnal, frontálisan? Arról már nem is beszélve, hogy milyen jól állna rajtam egy tengerésztiszti sapka. Az az ellenzős.

Élénken tiltakozott. Ha én fogom vezetni azt a vízjárgányt, szerinte igenis nekimehetünk fának, kamionnak, mindennek, na nem.

Végül az egzotikus üdülésnél kötöttünk ki. A német lottériások vagy Tahiti, vagy Hawaiit, vagy Seychelles-t ajánlják.

– Ott egye meg a fene, jó lesz nekünk Tahiti – mondtam.

Megrázta a fejét.

– Nem. Ott nagyon sok az egy főre eső kókuszdió. Ki sem mozdulhatnánk a lagunánkból.

– Rendben, legyen Seychelles.

Visszalapozott a lexikonban.

– Az se jó. Ott óriásteknős-békák élnek, és én még a kicsiktől is félek.

– És Hawaii?

Újabb lapozás.

– Még rosszabb. Teli van vulkánokkal. Ha mi oda betesszük a lábunkat, valamelyik már ki is tör. Futkoshatnánk a láva elől.

Egészen elkeseredtünk, hogy sehogy sem tudjuk elkölteni azt a nyavalyás öt millió márkát, amikor a feleségem megtalálta a kiutat.

– Nézd, ide az van írva, hogy Hawaiit azelőtt Sandwich-szigeteknek hívták. Magyarul – szendvicsnek... Azt fogunk ma vacsorázni. Meleg, sajtos szendvicset. Elvetjük gondját az egésznek.

Így is lett.

Nekem amúgyis kicsit gyanús a dolog.

Német sorsjáték, angol nyelvű levéllel, színes prospektussal, Brüsszelbe címzett válaszborítékkal!!!

Nem egy nemzetközi rablóbanda ez, amely az én bankban őrzött száz dolláromat akarja előcsalogatni, megkaparintani?!

Kürti András

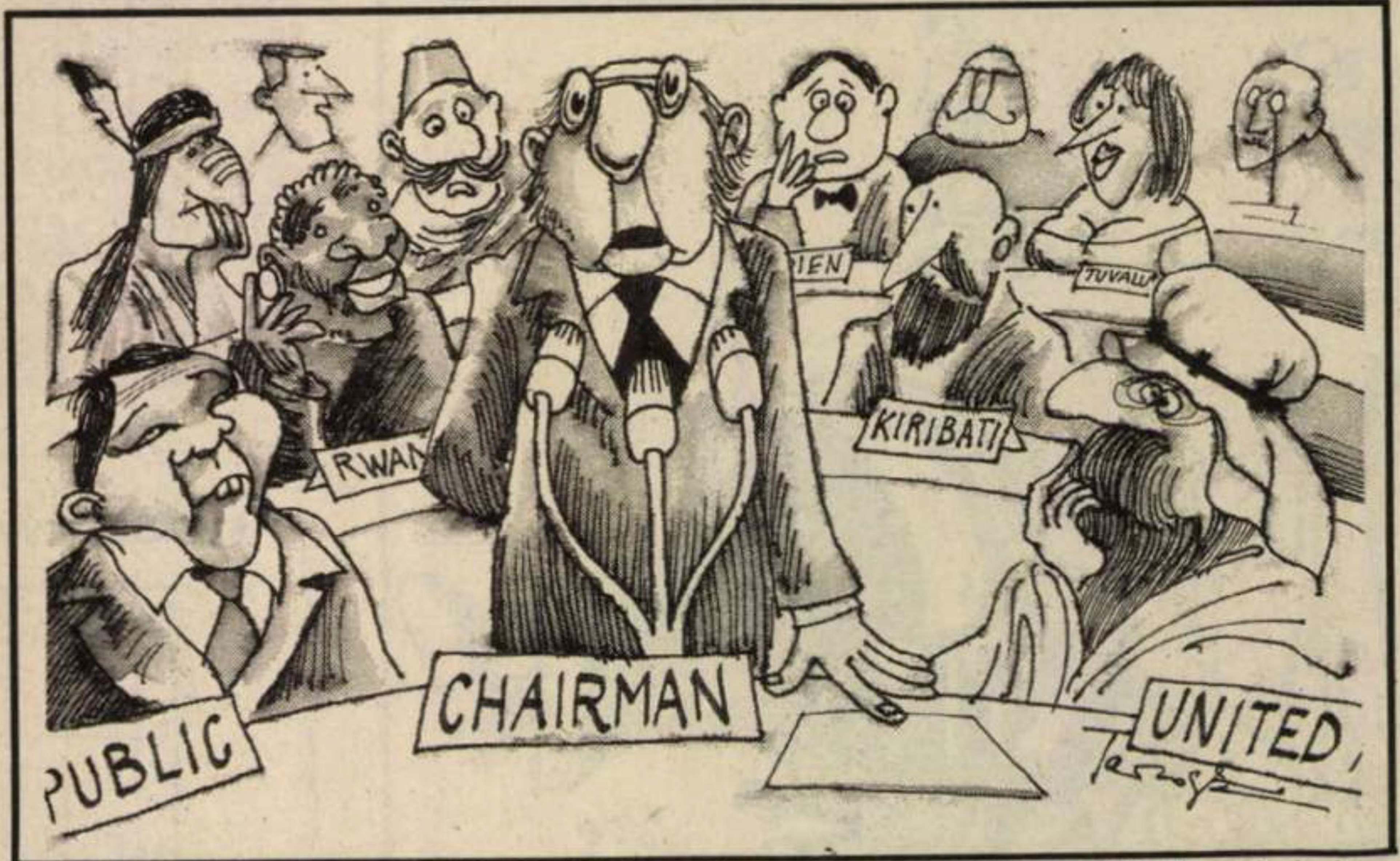
20 000 Ft-os alaptőke

AB POPFESZTIVÁL

– Szívem! Miért kínozod magad?...

AZ ENSZ-BEN

– Mielőtt rátérnénk az Öböl-válságra, ismertetem a kisgazdák hozzánk is eljutott fellebbezését!

Korteshadjárat a VII. kerületben:
MEGÜRESEDETT DEMSZKY PARKOLÓHELYE

Össztűzben a Hungaropharma
ÚGY TŰNIK, A GYÓGYSZERHIÁNYRA NINCSEN GYÓGYSZER

Újabb Springer-botrány a láthatáron?
BEZZEG A PALLASNÁL MINDEN CSENDES...

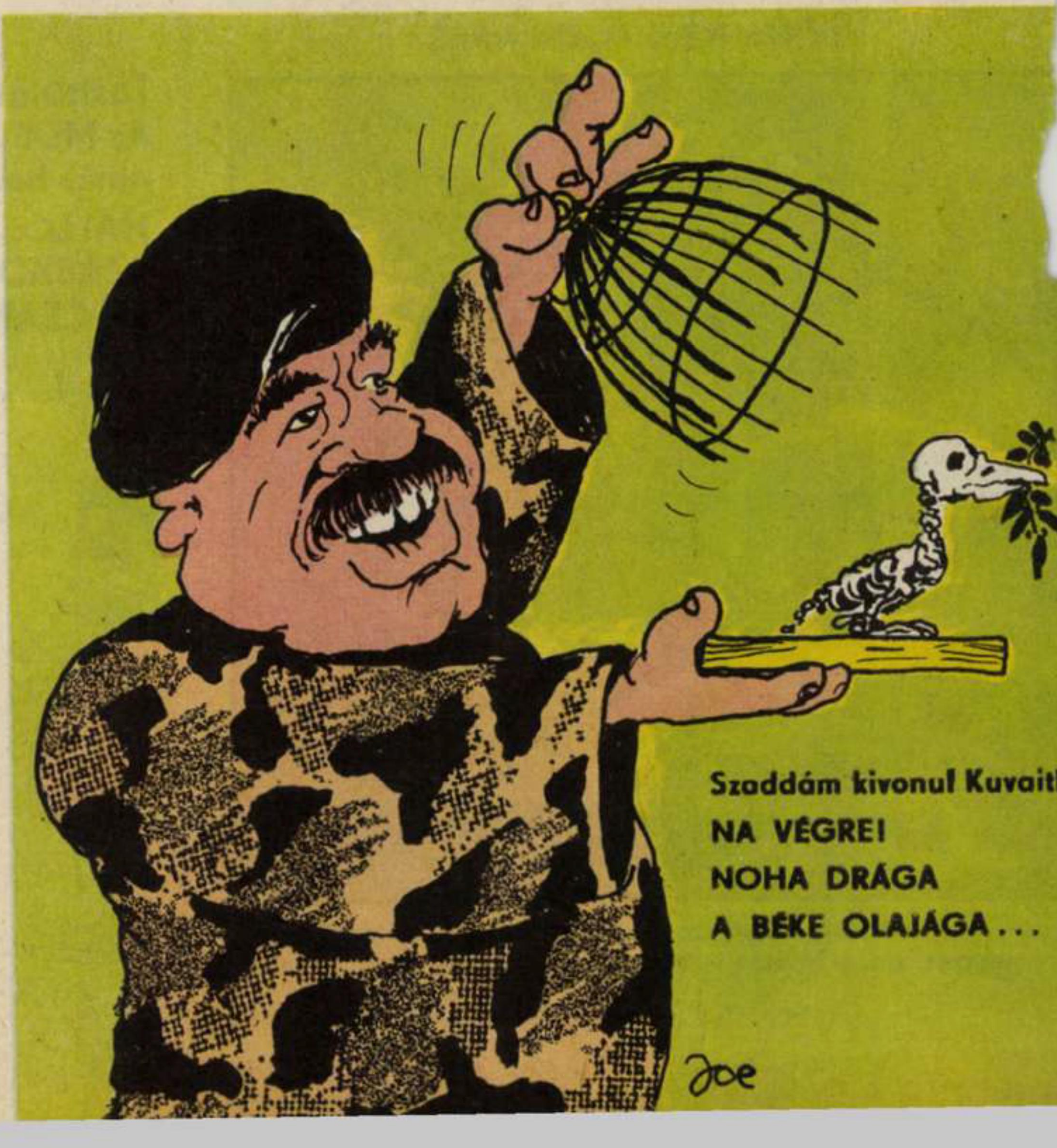

– Hát egyszer nem tud nagyvonalú lenni! Cirkuszol itt a nyavalyás ketteseiért?! Tessék!

A KALAPÁCSOS EMBER

(A szocdemek betörtek saját magukhoz...)

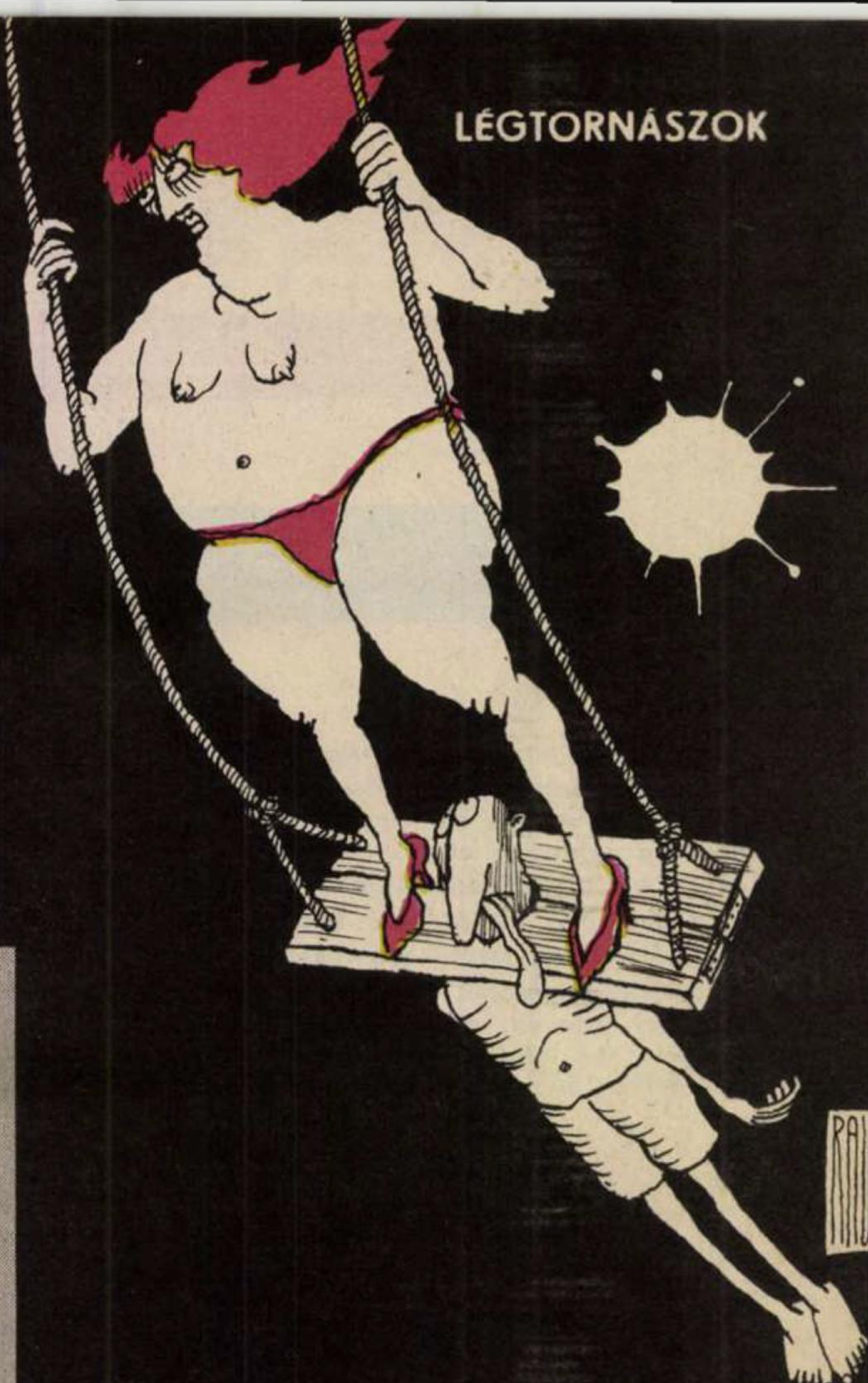

Szaddám kivonul Kuvaitbó
NA VÉGRE!
NOHA DRÁGA
A BÉKE OLAJÁGA...

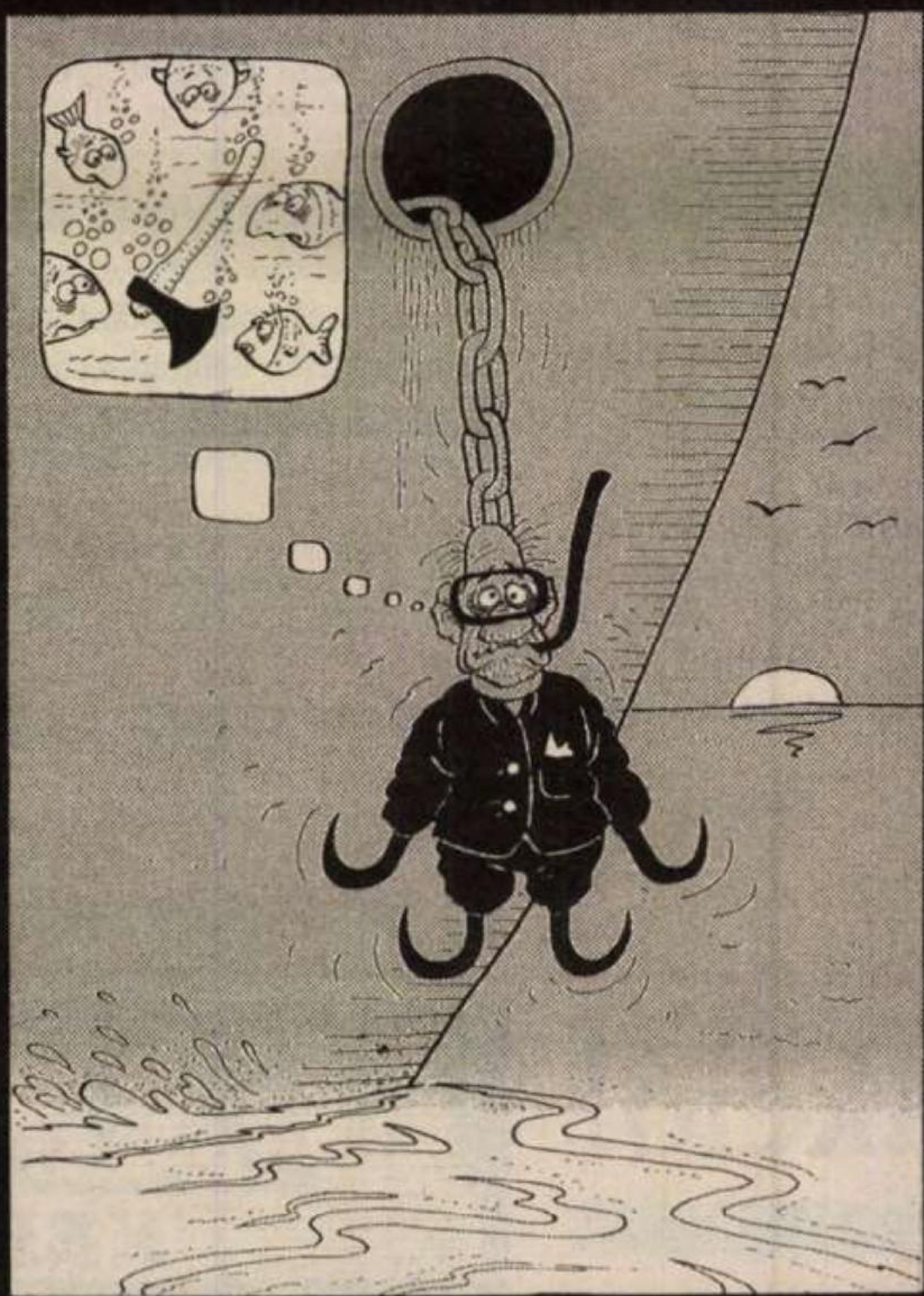
A NAGY SZERELEM

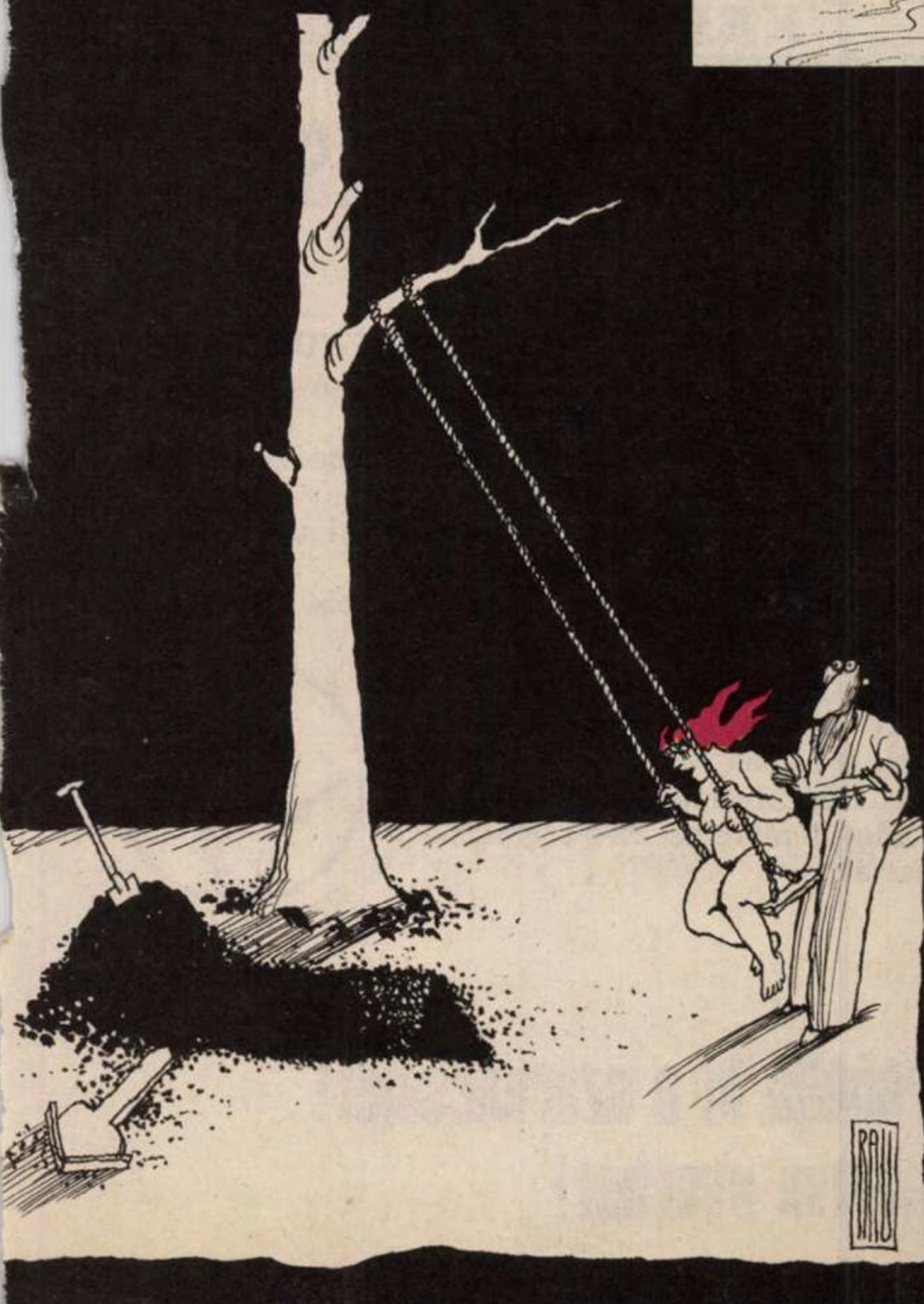
LÉGTORNÁSZOK

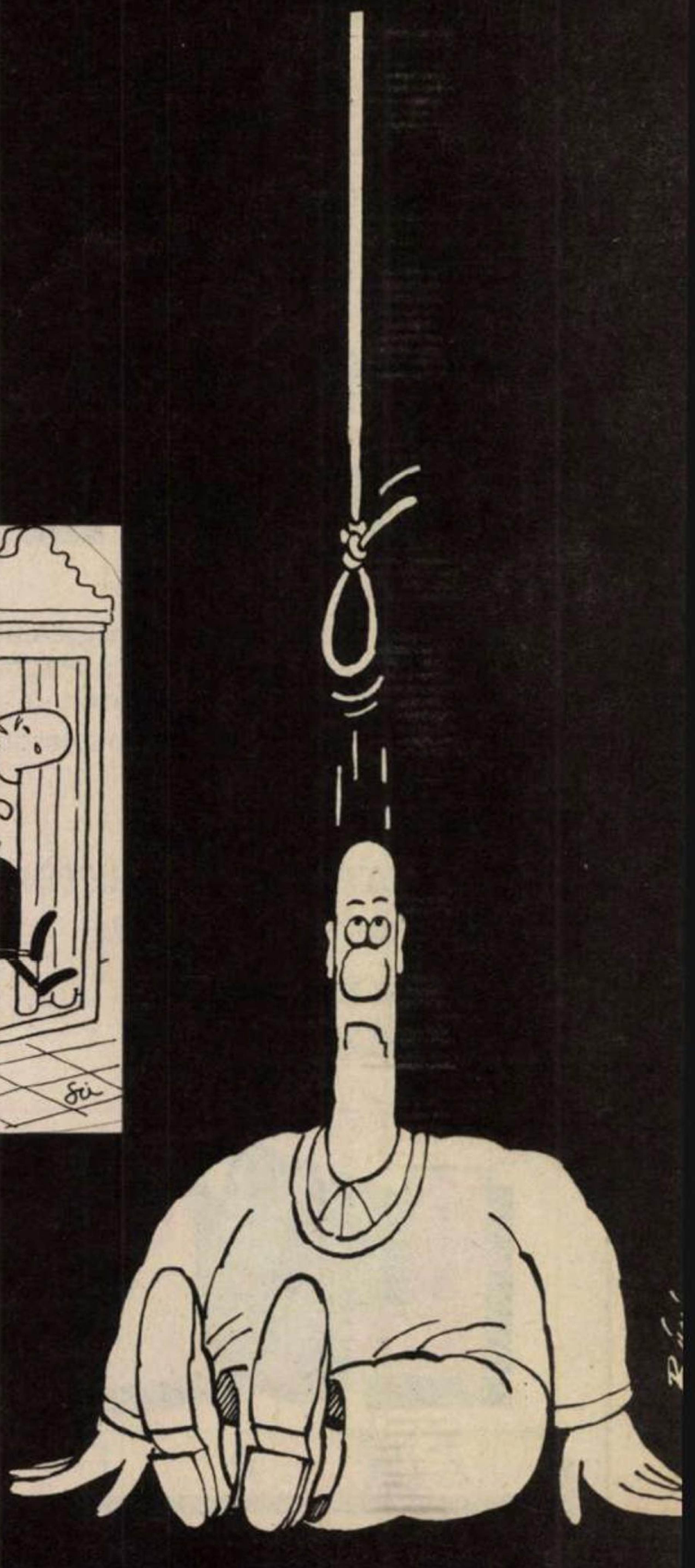
– Hóhér úr, siessen már avval az akasztással!
– Ön az elítélt, jóasszony?
– Hová gondol? Én vagyok az örökös . . .

FEKETE OLDAL

Bosszankodunk, tehát vagyunk

APRÓSÁGOK, TERÉZZEL

1

Csinosodik a Terézváros. Nagyon ráfér! Az Andrássy úti platánsor, az új díszes útburkolat, no meg a korabeli kandeláberek emelik a város fényét. Ám a Köröndnél bajba kerül a gyalogos, ha az utca egyik oldaláról át akar sétálni a másikra. A közlekedési lámpát ugyanis takarja egy hatalmas kandeláber. Az emberek csak találgathatják, vajon mikor jelez a lámpa... Na, bumm?

2

A demokrácia nálunk nemcsak az emberekre, hanem az autókra is érvényes. A gépkocsik egyre hatalmasabb szeleteket hasítanak le a járdákból, a járókelők rovására. A Teréz körúton rengeteg ember fordul meg nap mint nap. Az Aradi utca és az Oktogon között a körút páratlan oldalán egyre merészebben parkolnak a gépkocsik. Csupán annyi helyet engednek a járdán, hogy egy (sovány) gyalogos éppen átpréselhesse magát, feltéve, hogy elég ügyes. Hol van ma már a jelszó: „A járda a gyalogosoké, az úttest a gépkocsiké."? Ezt is elsöpörte a történelem...

3

Szeretem a Halászlét. Nem bűn! Megyek a sarki közértbe: 78 Ft. Benézek a körúti ABC-be: 97 Ft. A Skála Metró szupermarketjében 103 Ft-ért árusítják. Kétség nem férhet hozzá, a jól ismert híres szegedi halászléről van szó. Sherlock Holmesként követem az árát, a ködbevesző 16 forinttól egészen a mai 103 forintig. Sok víz folyt le azóta a Dunán, korszakok jöttek, politikai rendszerek mentek... Csupán a halak szerepe volt egyértelmű: úsztak az árral.

Fenyvesi Imre

TURKÁL

Magáévá tette a pipiket

Váljék egészségére!
(A Zalai Hírlapból ollózta: id. Herkli Lászo, Alsónemesapáti.)

Székelyek az Al-Dunánál

Székelykeve (Skorenovac), Hertelendyfalva (Vojlovica), és Sándoregyháza (Ivanovó) székely—magyarok lakta falvak Belgrád mellett. Eleiket 1883-ban, főként politikai szándékokkal telepítették Bukovinából a Bánatába. A telepítőknek az ürügyet az Al-Duna szabá-

Mi a bánat?
(A Rádió és Televízió Újságból ollózta: Molnar László, Budapest.)

NAPOSCSIBE, nagyfajta, jól tojó, olcsón kapható. Pesti u. 63. *34251/ 3*

A naposcsibe is lehet jól tojó. Persze, nem a piacon kapható 5 forintos tojásra kell feltétlenül gondolni.)
(A Hajdú Bihari Naplóból ollózta: Dózsáné Kurucz Márta.)

20.55: Panoráma.
21.55: A hét műtrágya.

Következik:
„A nyolc műtrágya" c. vadnyugati film.
(A Szabad Földből ollózta: Farkas Sándorné, Bőcs.)

Gavallér újságíró!
(A Pesti Hírlapból ollózta: P. Bátorkeszi Valéria, Vác.

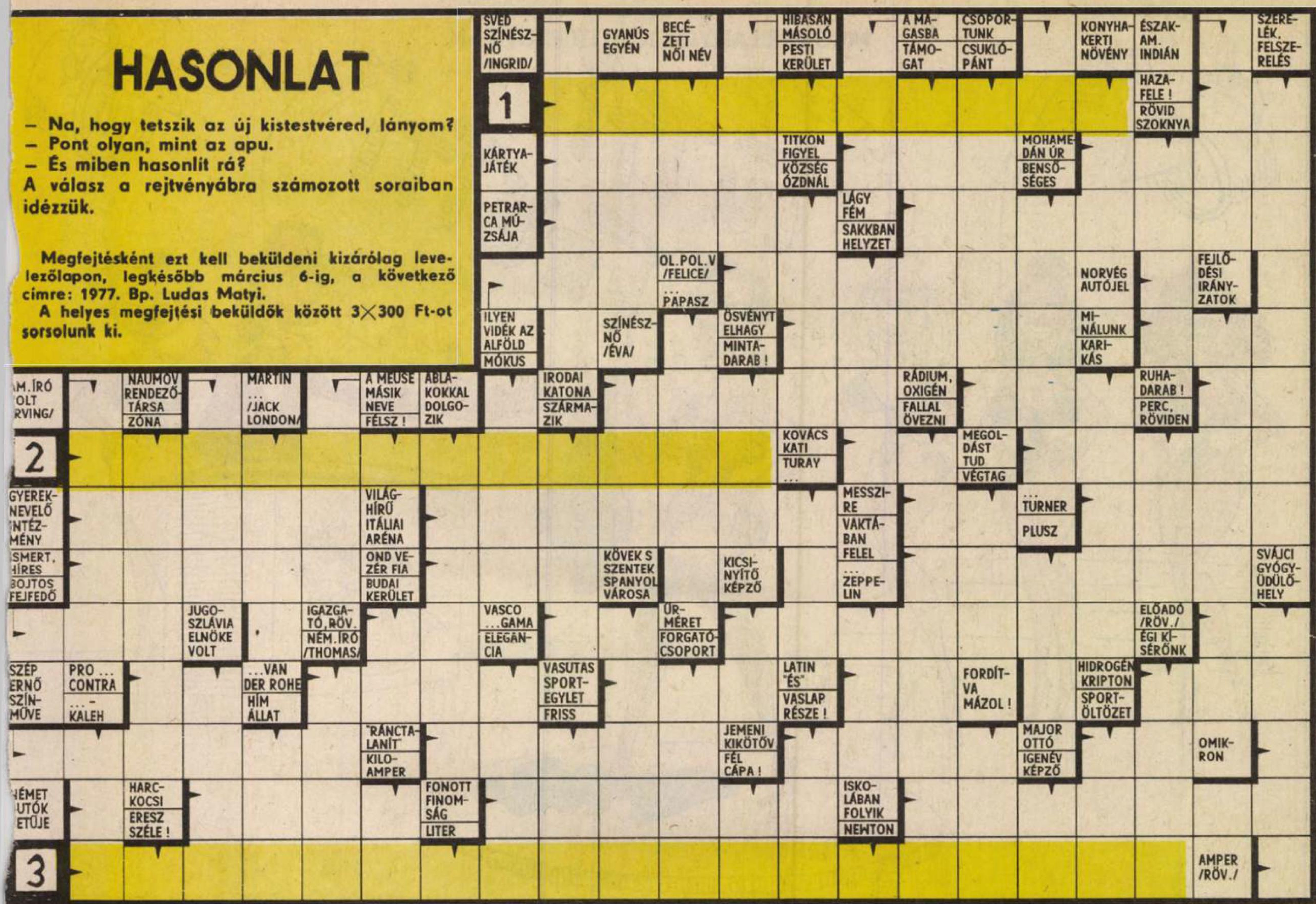
SEGÍTSÉG ALBÁNIÁNAK

MUNKATÁRSUNKTÓL

HASONLAT

– Na, hogy tetszik az új kistestvéred, lányom?
– Pont olyan, mint az apu.
– És miben hasonlít rá?
A válasz a rejtvényábra számozott soraiban idézzük.

Megfejtésként ezt kell beküldeni kizárólag levelezőlapon, legkésőbb március 6-ig, a következő címre: 1977. Bp. Ludas Matyi.
A helyes megfejtési beküldők között 3×300 Ft-ot sorsolunk ki.

A nyereményeket postán küldjük el.
„Kedves apuka. A történelem megismétli önmagát."

300–300 Ft-ot nyertek:

Tóth Jánosné, Budapest, Pörge u. 73., 1158
Greilich Erzsébet, Szekszárd, Kadarka ltp. 9., 7100
Kozma László, Bogács, Széchenyi út 24., 3412
A 8. számban megjelent rejtvényünk helyes megfejtése:

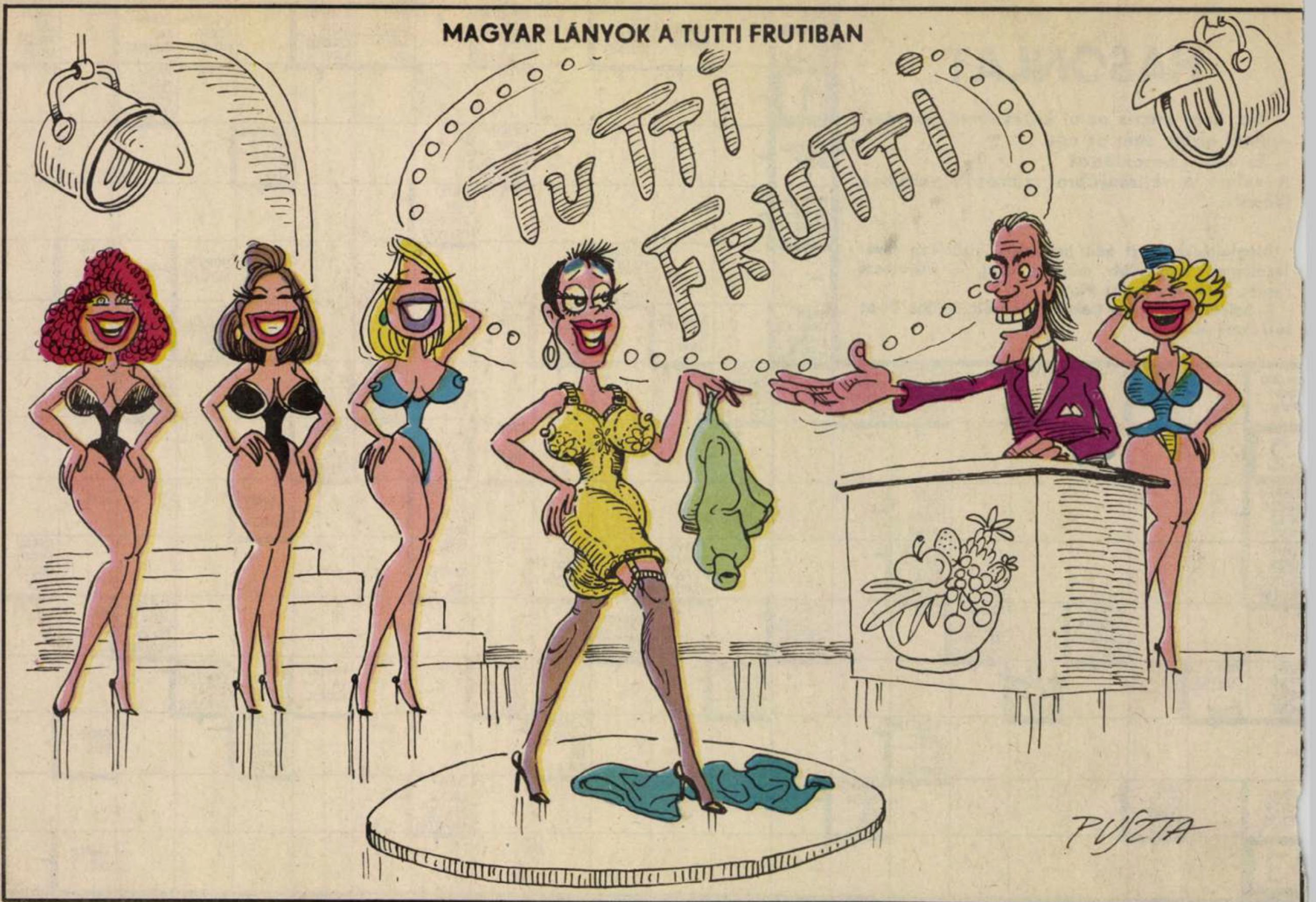

ABSZOLÚT ZEBRA

LUDAS MATYI SZATIRIKUS HETILAP

Felelős kiadó: HORTI JÓZSEF vezérigazgató. Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14. 1977. Telefon: 118-8411. Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 138-2399, 138-4300. Főszerkesztő: Dluhopolszky László (DLUHO). Főszerkesztő-helyettes: Pápai Gábor (SZIGNO). Olvasószerkesztő: Walter Béla (W. B.). Művészeti szerkesztő: Rau Tibor (RAU). Tervezőszerkesztők: Antal Ferenc, Kovács Katalin. Levelezési rovatvezető: Fenyvesi Imre, munkatársai: Ádám Istvánné, Celebrini Edit. Titkárság: Komondy Mária, Ákossy Judit. Munkatársak: Balogh Lajos (BL), Bánó Attila (Bánó), Békési József Sándor (Joe), Bodnár Gyula (b. gy.), Jelenszky László (Jelenszky), Puszta Péter (Puszta), Szabó László Róbert (SzLR), dr. Tarnóczy Zoltán (Tarnóczy). Külső munkatársak: Gyöngy Kálmán (Gyöngy), Jókó Csaba (Jókó), Kelemen István (Kelemen), Kürti András (K. A.), Lakatos Ferenc (Lakatos), Miklósi Ottó (Mottó), Tibayné Pártos Judit (TPJ), Szmodis Imre (Szi), Tóth Antal (Tónió). Korrektor: Gáti Gábor. Hivatalsegéd: Kiss Mihály. Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlap-előfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) Budapest XIII., Lehel u. 10/A. 1900, közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a HELIR (tel.: 112-8860) 215-96 162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 54 Ft, negyedévre 162, fél évre 324, egy évre 648 Ft. Hirdetésfelvétel: Hírlapkiadó Vállalat hirdetési osztály. Telefon: 138-4669, 138-4707, 138-4456. Telefax: 138-3331. Készült a Zrínyi Nyomdában, Budapest, 91.2308/09-66-22 rotációs ofszeteljárással. Felelős vezető: GRASSELLY István vezérigazgató
HU ISSN 0134-0611

MAGYAR LÁNYOK A TUTTI FRUTIBAN

– Sajnos, Zsuzsinknak csak ilyen fehérneműre futotta az 50 dollárból...

